

29 Eylül 2009

**DIŐIŐLERİ BAKANLIĞI ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
TÜRKÇE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU**

İnsan hakları hukukunun gelişimini ve günümüzdeki önemini anlatınız. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarının Türk hukukuna etkileri hakkında bildiklerinizi aktarınız.

29 Eylül 2009

**DIŐIŐLERİ BAKANLIĞI ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
TÜRKÇEDEN YABANCI DİLE ÇEVİRİ SORUSU**

AVRUPA BİRLİĞİ TEMEL HAKLAR BİLDİRGESİ

Madde 51. Kapsam

1. Bu Bildirgenin hükümleri, yetki ikamesi ilkesi dikkate alınarak Birliğin kurumları ve organlarına ve sadece Birlik hukukunu uyguladıklarında Üye Devletlere yöneliktir. Bu nedenle, kendi yetkilerine uygun olarak haklara saygı gösterecekler, ilkelere uyacaklar ve bunların uygulanmasını teşvik edeceklerdir.

2. Bu Bildirge, Topluluk veya Birlik için yeni bir yetki veya görev tesis etmemektedir veya Antlaşmalarda belirtilen yetkilerde ve görevlerde değişiklik yapmamaktadır.

Madde 52. Teminat altına alınan hakların kapsamı

1. Bu Bildirgede kabul edilen hakların ve özgürlüklerin kullanılmasına getirilecek her türlü sınırlandırma, yasada öngörölmeli ve bu hak ve özgürlüklerin özüne saygı göstermelidir. Orantılı olma ilkesine tabi olarak sınırlandırmalar sadece gerekli olmaları ve Birlik tarafından kabul edilen kamu yararı amaçlarına veya başkalarının hak ve özgürlüklerini koruma gereksinimine gerçekten hizmet etmeleri koşulu ile uygulanabilir.

2. Topluluk Antlaşmaları veya Avrupa Birliği Antlaşmasına dayalı olan bu Bildirgede tanınan haklar, sözkonusu Antlaşmalarda belirtilen şartlar ve sınırlar çerçevesinde kullanılır.

3. Bu Bildirge'nin, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması Sözleşmesi ile teminat altına alınmış olan haklara tekabül eden hakları içermesi durumunda sözkonusu hakların anlamı ve kapsamı, sözkonusu Antlaşma'da belirtilenlerle aynı olacaktır. Bu hüküm, Birlik hukukunun daha kapsamlı koruma sağlamasını engellemez.

Madde 53. Koruma düzeyi

Bu Bildirge'de yer alan hiç bir şey, Birlik hukuku ve uluslararası hukuk ve Birlik, Topluluk veya Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması Sözleşmesi dahil olmak üzere Üye Devletlerin taraf olduğu uluslararası anlaşmalarla ve Üye Devletlerin anayasaları ile kendi uygulama alanlarında tanınmış olan insan hakları veya temel özgürlükleri kısıtladığı veya olumsuz şekilde etkilediği şeklinde yorumlanamaz.

CHARTER OF FUNDAMENTAL RIGHTS OF THE EUROPEAN UNION

Article 51

Field of application

1. The provisions of this Charter are addressed to the institutions, bodies, offices and agencies of the Union with due regard for the principle of subsidiarity and to the Member States only when they are implementing Union law. They shall therefore respect the rights, observe the principles and promote the application thereof in accordance with their respective powers and respecting the limits of the powers of the Union as conferred on it in the Treaties.
2. The Charter does not extend the field of application of Union law beyond the powers of the Union or establish any new power or task for the Union, or modify powers and tasks as defined in the Treaties.

Article 52

Scope and interpretation of rights and principles

1. Any limitation on the exercise of the rights and freedoms recognised by this Charter must be provided for by law and respect the essence of those rights and freedoms. Subject to the principle of proportionality, limitations may be made only if they are necessary and genuinely meet objectives of general interest recognised by the Union or the need to protect the rights and freedoms of others.
2. Rights recognised by this Charter for which provision is made in the Treaties shall be exercised under the conditions and within the limits defined by those Treaties.
3. In so far as this Charter contains rights which correspond to rights guaranteed by the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the meaning and scope of those rights shall be the same as those laid down by the said Convention. This provision shall not prevent Union law providing more extensive protection.

Article 53

Level of protection

Nothing in this Charter shall be interpreted as restricting or adversely affecting human rights and fundamental freedoms as recognised, in their respective fields of application, by Union law and international law and by international agreements to which the Union or all the Member States are party, including the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, and by the Member States' constitutions.

CHARTRE DES DROITS FONDAMENTAUX DE L'UNION EUROPÉENNE

Article 51

Champ d'application

1. Les dispositions de la présente Charte s'adressent aux institutions, organes et organismes de l'Union dans le respect du principe de subsidiarité, ainsi qu'aux États membres uniquement lorsqu'ils mettent en œuvre le droit de l'Union. En conséquence, ils respectent les droits, observent les principes et en promeuvent l'application, conformément à leurs compétences respectives et dans le respect des limites des compétences de l'Union telles qu'elles lui sont conférées dans les traités.
2. La présente Charte n'étend pas le champ d'application du droit de l'Union au-delà des compétences de l'Union, ni ne crée aucune compétence ni aucune tâche nouvelles pour l'Union et ne modifie pas les compétences et tâches définies dans les traités.

Article 52

Portée et interprétation des droits et des principes

1. Toute limitation de l'exercice des droits et libertés reconnus par la présente Charte doit être prévue par la loi et respecter le contenu essentiel desdits droits et libertés. Dans le respect du principe de proportionnalité, des limitations ne peuvent être apportées que si elles sont nécessaires et répondent effectivement à des objectifs d'intérêt général reconnus par l'Union ou au besoin de protection des droits et libertés d'autrui.
2. Les droits reconnus par la présente Charte qui font l'objet de dispositions dans les traités s'exercent dans les conditions et limites définies par ceux-ci.
3. Dans la mesure où la présente Charte contient des droits correspondant à des droits garantis par la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'Homme et des libertés fondamentales, leur sens et leur portée sont les mêmes que ceux que leur confère ladite convention. Cette disposition ne fait pas obstacle à ce que le droit de l'Union accorde une protection plus étendue.

Article 53

Niveau de protection

Aucune disposition de la présente Charte ne doit être interprétée comme limitant ou portant atteinte aux droits de l'homme et libertés fondamentales reconnus, dans leur champ d'application respectif, par le droit de l'Union, le droit international et les conventions internationales auxquelles sont parties l'Union, ou tous les États membres, et notamment la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'Homme et des libertés fondamentales, ainsi que par les constitutions des États membres.

CHARTA DER GRUNDRECHTE DER EUROPÄISCHEN UNION

Artikel 51

Anwendungsbereich

(1) Diese Charta gilt für die Organe, Einrichtungen und sonstigen Stellen der Union unter Wahrung des Subsidiaritätsprinzips und für die Mitgliedstaaten ausschließlich bei der Durchführung des Rechts der Union. Dementsprechend achten sie die Rechte, halten sie sich an die Grundsätze und fördern sie deren Anwendung entsprechend ihren jeweiligen Zuständigkeiten und unter Achtung der Grenzen der Zuständigkeiten, die der Union in den Verträgen übertragen werden.

(2) Diese Charta dehnt den Geltungsbereich des Unionsrechts nicht über die Zuständigkeiten der Union hinaus aus und begründet weder neue Zuständigkeiten noch neue Aufgaben für die Union, noch ändert sie die in den Verträgen festgelegten Zuständigkeiten und Aufgaben.

Artikel 52

Tragweite und Auslegung der Rechte und Grundsätze

(1) Jede Einschränkung der Ausübung der in dieser Charta anerkannten Rechte und Freiheiten muss gesetzlich vorgesehen sein und den Wesensgehalt dieser Rechte und Freiheiten achten. Unter Wahrung des Grundsatzes der Verhältnismäßigkeit dürfen Einschränkungen nur vorgenommen werden, wenn sie erforderlich sind und den von der Union anerkannten dem Gemeinwohl dienenden Zielsetzungen oder den Erfordernissen des Schutzes der Rechte und Freiheiten anderer tatsächlich entsprechen.

(2) Die Ausübung der durch diese Charta anerkannten Rechte, die in den Verträgen geregelt sind, erfolgt im Rahmen der in den Verträgen festgelegten Bedingungen und Grenzen.

(3) Soweit diese Charta Rechte enthält, die den durch die Europäische Konvention zum Schutz der Menschenrechte und Grundfreiheiten garantierten Rechten entsprechen, haben sie die gleiche Bedeutung und Tragweite, wie sie ihnen in der genannten Konvention verliehen wird. Diese Bestimmung steht dem nicht entgegen, dass das Recht der Union einen weiter gehenden Schutz gewährt.

Artikel 53

Schutzniveau

Keine Bestimmung dieser Charta ist als eine Einschränkung oder Verletzung der Menschenrechte und Grundfreiheiten auszulegen, die in dem jeweiligen Anwendungsbereich durch das Recht der Union und das Völkerrecht sowie durch die internationalen Übereinkünfte, bei denen die Union oder alle Mitgliedstaaten Vertragsparteien sind, darunter insbesondere die Europäische Konvention zum Schutz der Menschenrechte und Grundfreiheiten, sowie durch die Verfassungen der Mitgliedstaaten anerkannt werden.

30 Eylül 2009

**DIŐIŐLERİ BAKANLIĞI ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİLDE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU**

Uluslararası ceza hukuku konusundaki gelişmeler hakkında bilgi vererek, daimi (Uluslararası Ceza Divanı) ve geçici (ad hoc) ceza mahkemelerinin yargı yetkileri konusundaki görüşlerinizi yazınız.

**DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİLDEN TÜRKÇEYE ÇEVİRİ SORUSU (İNGİLİZCE)**

Chapter I – Aim of the Council of Europe

Article 1

- a. The aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage and facilitating their economic and social progress.
- b. This aim shall be pursued through the organs of the Council by discussion of questions of common concern and by agreements and common action in economic, social, cultural, scientific, legal and administrative matters and in the maintenance and further realisation of human rights and fundamental freedoms.
- c. Participation in the Council of Europe shall not affect the collaboration of its members in the work of the United Nations and of other international organisations or unions to which they are parties.
- d. Matters relating to national defence do not fall within the scope of the Council of Europe.

Chapter II – Membership

Article 2

The members of the Council of Europe are the Parties to this Statute.

Article 3

Every member of the Council of Europe must accept the principles of the rule of law and of the enjoyment by all persons within its jurisdiction of human rights and fundamental freedoms, and collaborate sincerely and effectively in the realisation of the aim of the Council as specified in Chapter I.

Article 4

Any European State which is deemed to be able and willing to fulfil the provisions of Article 3 may be invited to become a member of the Council of Europe by the Committee of Ministers. Any State so invited shall become a member on the deposit on its behalf with the Secretary General of an instrument of accession to the present Statute.

Article 5

- a. In special circumstances, a European country which is deemed to be able and willing to fulfil the provisions of Article 3 may be invited by the Committee of Ministers to become an associate member of the Council of Europe. Any country so invited shall become an associate member on the deposit on its behalf with the Secretary General of an instrument accepting the present Statute. An associate member shall be entitled to be represented in the Consultative Assembly only.
- b. The expression "member" in this Statute includes an associate member except when used in connexion with representation on the Committee of Ministers.

**DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİLDEN TÜRKÇEYE ÇEVİRİ SORUSU (FRANSIZCA)**

Chapitre I – But du Conseil de l'Europe

Article 1er

- a. Le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres afin de sauvegarder et de promouvoir les idéaux et les principes qui sont leur patrimoine commun et de favoriser leur progrès économique et social.
- b. Ce but sera poursuivi au moyen des organes du Conseil, par l'examen des questions d'intérêt commun, par la conclusion d'accords et par l'adoption d'une action commune dans les domaines économique, social, culturel, scientifique, juridique et administratif, ainsi que par la sauvegarde et le développement des droits de l'homme et des libertés fondamentales.
- c. La participation des membres aux travaux du Conseil de l'Europe ne doit pas altérer leur contribution à l'œuvre des Nations Unies et des autres organisations ou unions internationales auxquelles ils sont parties.
- d. Les questions relatives à la défense nationale ne sont pas de la compétence du Conseil de l'Europe.

Chapitre II – Composition

Article 2

Les membres du Conseil de l'Europe sont les Parties au présent Statut.

Article 3

Tout membre du Conseil de l'Europe reconnaît le principe de la prééminence du droit et le principe en vertu duquel toute personne placée sous sa juridiction doit jouir des droits de l'homme et des libertés fondamentales. Il s'engage à collaborer sincèrement et activement à la poursuite du but défini au chapitre Ier.

Article 4

Tout Etat européen considéré capable de se conformer aux dispositions de l'article 3 et comme en ayant la volonté peut être invité par le Comité des Ministres à devenir membre du Conseil de l'Europe. Tout Etat ainsi invité aura la qualité de membre dès qu'un instrument d'adhésion au présent Statut aura été remis en son nom au Secrétaire Général.

Article 5

- a. Dans des circonstances particulières, un pays européen considéré comme capable de se conformer aux dispositions de l'article 3 et comme en ayant la volonté peut être invité par le Comité des Ministres à devenir membre associé du Conseil de l'Europe. Tout pays ainsi invité aura la qualité de membre associé dès qu'un instrument d'acceptation du présent Statut aura été remis en son nom au Secrétaire Général. Les membres associés ne peuvent être représentés qu'à l'Assemblée Consultative.
- b. Le terme «membre» employé dans le présent Statut vise également les membres associés, sauf en ce qui concerne la représentation au Comité des Ministres.

**DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİLDEN TÜRKÇEYE ÇEVİRİ SORUSU (ALMANCA)**

Kapitel I – Aufgabe des Europarats

Artikel 1

- a. Der Europarat hat die Aufgabe, einen engeren Zusammenschluß unter seinen Mitgliedern zu verwirklichen, um die Ideale und Grundsätze, die ihr gemeinsames Erbe sind, zu schützen und zu fördern und um ihren wirtschaftlichen und sozialen Fortschritt zu begünstigen.
- b. Dieses Ziel wird mit Hilfe der Organe des Rates erstrebt durch die Prüfung von Fragen gemeinsamen Interesses, durch den Abschluß von Abkommen und durch gemeinsames Handeln auf den Gebieten der Wirtschaft, des sozialen Lebens, der Kultur, der Wissenschaft, der Rechtspflege und der Verwaltung sowie durch Schutz und Weiterentwicklung der Menschenrechte und Grundfreiheiten.
- c. Die Beteiligung der Mitglieder an den Arbeiten des Europarats darf ihre Mitwirkung am Werk der Vereinten Nationen und der anderen Organisationen oder internationalen Vereinigungen, denen sie angehören, nicht beeinträchtigen.
- d. Die Fragen der nationalen Verteidigung gehören nicht zur Zuständigkeit des Europarats.

Kapitel II – Zusammensetzung

Artikel 2

Die Mitglieder des Europarats sind die Vertragspartner der vorliegenden Satzung.

Artikel 3

Jedes Mitglied des Europarats erkennt den Grundsatz vom Vorrang des Rechts und den Grundsatz an, wonach jeder, der seiner Jurisdiktion unterliegt, der Menschenrechte und Grundfreiheiten teilhaftig werden sollte. Es verpflichtet sich, aufrichtig und tatkräftig an der Verfolgung des in Kapitel I gekennzeichneten Zieles mitzuarbeiten.

Artikel 4

Jeder europäische Staat, der für fähig und gewillt befunden wird, die Bestimmungen des Artikels 3 zu erfüllen, kann durch das Minister-Komitee aufgefordert werden, Mitglied des Europarats zu werden. Jeder derart eingeladene Staat erwirbt die Mitgliedschaft, sobald in seinem Namen eine Urkunde über den Eintritt zu dieser Satzung dem Generalsekretär übergeben wird.

Artikel 5

- a. Unter besonderen Umständen kann ein europäisches Land, das für fähig und gewillt befunden wird, die Bestimmungen des Artikels 3 zu erfüllen, vom Minister-Komitee aufgefordert werden, Assoziiertes Mitglied des Europarats zu werden. Jedes derart eingeladene Land erwirbt die Eigenschaft eines Assoziierten Mitglieds, sobald in seinem Namen eine Urkunde der Annahme der vorliegenden Satzung dem Generalsekretär übergeben wird. Die Assoziierten Mitglieder dürfen nur in der Beratenden Versammlung vertreten sein.
- b. Der in dieser Satzung verwandte Ausdruck "Mitglied" gilt in gleicher Weise für die Assoziierten Mitglieder, soweit es sich nicht um die Vertretung im Minister-Komitee handelt.

24 Eylül 2008

TÜRKÇE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU

(X) devletinde bulunan, bununla birlikte uzun yıllardır Birleşmiş Milletler'in gözetiminde idare edilen ve nihai statüsünün belirlenmesine ilişkin uluslararası görüşmeler sonuçsuz kalmış (Y) özerk bölgesi, parlamentosunun aldığı bir kararla bağımsız ve egemen bir devlet olduğunu tek taraflı olarak ilan etmiştir. Muhtelif devletler, (Y)'yi bağımsız ve egemen bir devlet olarak tanıdıklarını açıklamış, bununla birlikte başta (X) olmak üzere kimi devletler, uluslararası hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle bağımsızlık ilanına karşı çıkmışlardır. BM Genel Kurulu, (X) devletinin girişimleri neticesinde, (Y)'nin bağımsızlığının uluslararası hukuka uygun olup olmadığı konusunda Uluslararası Adalet Divanı'ndan danışma görüşü istenmesine karar vermiştir.

Uluslararası hukukun, devletlerin tanınmasına ve Uluslararası Adalet Divanı'nın yetkisine ilişkin kuralları çerçevesinde, (Y)'nin diğer devletlerce tanınıp tanınmaması durumunu, (Y)'nin bağımsızlık ilanının Uluslararası Adalet Divanı'nın danışma görüşüne sunulmasını ve Uluslararası Adalet Divanı'nın olası danışma görüşünün, diğer devletlerin tanıma veya tanımama iradeleri üzerindeki etkilerini inceleyiniz.

24 Eylül 2008

TÜRKÇEDEN YABANCI DİLE ÇEVİRİ SORUSU

(---)

2. Bir suç ile itham edilen herkes, suçluluğu yasal olarak sabit oluncaya kadar suçsuz sayılır.
3. Her sanık en azından aşağıdaki haklara sahiptir:
 - a) Kendisine yöneltilen suçlamanın niteliği ve nedeninden en kısa zamanda, anladığı bir dille ve ayrıntılı olarak haberdar edilmek;
 - b) Savunmasını hazırlamak için gerekli zamana ve kolaylıklara sahip olmak;
 - c) Kendi kendini savunmak veya kendi seçeceği bir savunmacının yardımından yararlanmak ve eğer savunmacı tutmak için mali olanaklardan yoksun bulunuyor ve adaletin selameti gerektiriyorsa, mahkemece görevlendirilecek bir avukatın para ödemeksizin yardımından yararlanabilmek;
 - d) İddia tanıklarının sorguya çekmek veya çektirmek, savunma tanıklarının da iddia tanıklarıyla aynı koşullar altında çağırılmasının ve dinlenmesinin sağlanmasını istemek;
 - e) Duruşmada kullanılan dili anladığı veya konuştuğu takdirde bir tercümanın yardımından para ödemeksizin yararlanmak.

Madde 7 Cezaların yasallığı

1. Hiç kimse, işlendiği zaman ulusal ve uluslararası hukuka göre bir suç sayılmayan bir fiil veya ihmalden dolayı mahkum edilemez. Yine hiç kimseye, suçun işlendiği sırada uygulanabilecek olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.
2. Bu madde, işlendiği zaman uygar uluslar tarafından tanınan genel hukuk ilkelerine göre suç sayılan bir fiil veya ihmal ile suçlanan bir kimsenin yargılanmasına ve cezalandırılmasına engel değildir.

Madde 8 Özel hayatın ve aile hayatının korunması

1. Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahiptir.
2. Bu hakkın kullanılmasına bir kamu otoritesinin müdahalesi, ancak ulusal güvenlik, kamu emniyeti, ülkenin ekonomik refahı, dirlik ve düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için, demokratik bir toplumda, zorunlu olan ölçüde ve yasayla öngörülmüş olmak koşuluyla söz konusu olabilir.

25 Eylül 2008

YABANCI DİLDE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU

- İnsan hakları hukukunun, günümüz uluslararası ilişkilerindeki rolünü ve önemini tartışınız.

25 Eylül 2008

YABANCI DİLDEN (İNGİLİZCE) TÜRKÇEYE ÇEVİRİ SORUSU:

Despite the Irish people's rejection of the Lisbon Treaty, the ratification process is continuing in the other EU Member States. The European Heads of State and Government agreed on this at their Summit in Brussels on 20 June. The result of the Irish referendum is indeed a setback, but the process's dynamism must be maintained.

Federal Chancellor Angela Merkel said the European Council had resulted in a clear commitment to the Lisbon Treaty. She was pleased with the outlook for the reform process: "We have been able to keep up the dynamism in the process to implement the Lisbon Treaty."

Irish ^{Prime Minister} ~~Prime Minister~~ Brian Cowen gave his initial assessment, allowing the Heads of State and Government to get an overview of the situation. It was agreed that more time was needed to analyze the situation. In a referendum on 12 June, 53.4% of the Irish population had rejected the Lisbon Treaty. All 27 EU Member States have to ratify for the Treaty to enter into force. So far, the parliaments of 21 Member States have approved the Treaty. Alongside Ireland, the Czech Republic, Spain, Italy, Belgium and Sweden still need to complete ratification. The EU Heads of State and Government and Foreign Ministers signed the Reform Treaty in Lisbon on 13 December 2007.

Ireland is trying to find a solution

The Irish Government will immediately start intensive discussions both at home and with the other Member States in order to come up with a joint approach. Irish ^{Prime Minister} ~~Prime Minister~~ Brian Cowen promised a detailed analysis of the situation for the next EU Summit on 15 October. There was also agreement that all Member States together should seek a solution. Chancellor Merkel said: "There can only be a solution with Ireland."

In the meantime, it is important to produce further concrete results in various policy areas of importance to the citizens.

A Treaty for the EU's future

The new Reform Treaty will enable the EU to face the challenges of the 21st century, to the benefit of its citizens and based on Europe's fundamental values – respect for human dignity, freedom, democracy, equality, the rule of law and human rights.

Foreign policy reforms will enable the EU to defend European interests on the international stage more visibly and more vigorously.

The changes the Lisbon Treaty will make to the EU's contractual framework are also vital for the continued enlargement of the EU.

25 Eylül 2008

YABANCI DİLDEN (ALMANCA) TÜRKÇEYE ÇEVİRİ SORUSU:

Nach der Ablehnung des Vertrages von Lissabon durch die irische Bevölkerung geht die Ratifizierung in den anderen Mitgliedsstaaten weiter. Darauf einigten sich die europäischen Staats- und Regierungschefs bei ihrem Gipfel in Brüssel am 20. Juni. Auch wenn der irische Volksentscheid ein Rückschlag ist: Die Dynamik des Prozesses muss erhalten bleiben.

Der Europäische Rat brachte ein klares Bekenntnis zum Lissaboner Vertrag, so Bundeskanzlerin Angela Merkel. Sie zeigte sich zufrieden mit den Aussichten für den Reformprozess: "Wir haben die Dynamik des Prozesses zur Umsetzung des Lissaboner Vertrages erhalten können."

Die Staats- und Regierungschefs verschafften sich auf der Grundlage einer ersten Bewertung durch den irischen Premierminister Brian Cowen einen Überblick über die Lage. Man war sich einig: Es ist mehr Zeit erforderlich, um die Lage zu analysieren. Am 12. Juni hatte die irische Bevölkerung in einer Volksabstimmung den Vertrag von Lissabon mit 53,4 Prozent abgelehnt. Für ein Inkrafttreten des Vertrages ist die Ratifikation durch sämtliche 27 Mitgliedstaaten der EU notwendig. Bislang haben in 21 Mitgliedsstaaten die Parlamente dem Vertrag zugestimmt. Neben Irland müssen noch Tschechien, Spanien, Italien, Belgien und Schweden zustimmen. Die Staats- und Regierungschefs sowie die Außenminister der EU hatten am 13. Dezember in Lissabon den EU-Reformvertrag unterzeichnet.

Irland bemüht sich um Lösung

Die irische Regierung wird ab sofort sowohl intern als auch mit den übrigen Mitgliedstaaten intensive Beratungen führen, um ein gemeinsames weiteres Vorgehen vorzuschlagen. Der irische Premierminister Brian Cowen sagte für den nächsten EU-Gipfel am 15. Oktober eine genaue Analyse der Lage zu. Einig war man sich auch, dass alle gemeinsam einen Ausweg suchen wollen. Merkel: "Es gibt nur mit Irland eine Lösung."

In der Zwischenzeit ist es wichtig, weitere konkrete Ergebnisse in den verschiedenen für die Bürgerinnen und Bürger wichtigen Politikbereichen zu erzielen.

Ein Vertrag für die Zukunft der EU

Der neue Reformvertrag wird der EU die Fähigkeit verleihen, sich den Herausforderungen des 21. Jahrhunderts zu stellen – im Sinne der Bürgerinnen und Bürger und auf der Grundlage des europäischen Wertefundaments: Achtung der Menschenwürde, Freiheit, Demokratie, Gleichheit, Rechtsstaatlichkeit und Wahrung der Menschenrechte.

Durch Neuerungen im Bereich der Außenpolitik wird die EU in die Lage versetzt, europäische Interessen auf internationaler Ebene sichtbarer und mit größerem Nachdruck einbringen zu können.

Auch für die Fortführung der EU-Erweiterung ist die Erneuerung der vertraglichen Grundlagen durch den Vertrag von Lissabon erforderlich. Die neuen Verträge sehen erhebliche Fortschritte vor:

27 Mayıs 2008

ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
TÜRKÇE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU

Milletlerarası uyuşmazlıkların çözüm yöntemleri nelerdir? Bu bağlamda 1915 olaylarının “soykırım” olduğu yönündeki Ermeni iddiaları nedeniyle mevcut sorunun uluslararası yargıya götürülme seçeneği başta olmak üzere olası çözüm yöntemlerini, kullanabileceğimiz hukuki argümanları da dikkate alarak irdelleyiniz.

Aday Hukuk Müsavirliği Sınavı
Türkçe 'de Yabancı Dile Çeviri

27.05.2008

PARAGRAF A.

1)Yardım istenen Taraf, tebliğ edilmek üzere yardım isteyen Tarafça kendisine gönderilmiş olan usule ait işlemler ve adli kararları tebliğ edecektir.

Bu tebliğ hükmün veya usule ait kararın sadece muhataba intikalini sağlamak suretiyle yerine getirilebilir.

Yardım isteyen Taraf açıkça istediği takdirde, yardım istenen Taraf işbu bildiriye kendi mevzuatında benzeri bildirimler için öngörülen şekillerden birine veya mevzuatı ile bağdaşan diğer özel bir şekilde uyararak yerine getirir.

2) Tebligatın yapıldığının delili, tarihli ve muhatabı tarafından imzalı bir makbuzla veya yardım istenen Tarafın tebliğin vukuunu, şeklini ve tarihini belirten bir bildiri ile olur. Bu belgelerin biri veya diğeri yardım istenen Tarafa derhal intikal ettirilir. Yardım isteyen Tarafın isteği üzerine, yardım istenen Taraf, bildirinin, kendi kanuna uygun olarak yapılıp yapılmadığını tasrih edecektir.

Bildirinin yerine getirilmesi mümkün olamamış ise, yardım istenen Taraf bunun sebebini, yardım isteyen Tarafa derhal bildirir.

3)Akit Taraflardan, her biri, işbu Sözleşmenin imzası veya onaylama veya katılma belgesinin tevdi anında Avrupa Konseyi Genel Sekreterine yapacağı bir bildiri ile, kendi ülkesinde bulunan ve kovuşturulan bir kişi ile ilgili celpnamenin, mahkeme önüne çıkmak için tespit edilen tarihten bir süre önce, kendi makamlarına verilmesini isteyebilir. İşbu süre bahis konusu bildiride tasrih edilecek ve 50 günü aşamayacaktır.

Mahkeme önüne çıkma tarihinin tespitinde ve celpnamenin intikal ettirilmesinde bu süre göz önünde tutulacaktır.

PARAGRAF B.

1. Hiç kimse, işlendiği zaman ulusal ve uluslararası hukuka göre bir suç sayılmayan bir fiil veya ihmalden dolayı mahkum edilemez. Yine hiç kimseye, suçun işlendiği sırada uygulanabilecek olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.

2. Bu madde, işlendiği zaman uygar uluslar tarafından tanınan genel hukuk ilkelerine göre suç sayılan bir fiil veya ihmal ile suçlanan bir kimsenin yargılanmasına ve cezalandırılmasına engel değildir.

PARAGRAF C.

1. Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahiptir.

2. Bu hakkın kullanılmasına bir kamu otoritesinin müdahalesi, ancak ulusal güvenlik, kamu emniyeti, ülkenin ekonomik refahı, dirlik ve düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için, demokratik bir toplumda, zorunlu olan ölçüde ve yasayla öngörülmüş olmak koşuluyla söz konusu olabilir.

Aday Hukuk Msavirliđi Sınavı
Yabancı Dilde Hukuki Görüş Bildirme

28.05.2008

-Uluslararası andlamaların Türk hukukunda onaylanma usulü hakkında bilgi veriniz.
Ülkemizin taraf olduğu bir uluslararası andlaşma hükmü ile yasa veya anayasa hkmnn
atıması halinde uygulanacak hukuk konusundaki grlerinizi yazınız.

Article 1 – Scope of the Convention

1. The Contracting Parties undertake to supply one another, in accordance with the provisions of the present Convention, with information on their law and procedure in civil and commercial fields as well as on their judicial organisation.
2. However, two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the scope of the present Convention to fields other than those mentioned in the preceding paragraph. The text of such agreements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 2 – National liaison bodies

1. In order to carry out the provisions of the present Convention each Contracting Party shall set up or appoint a single body (hereinafter referred to as the "receiving agency"):
 - a. to receive requests for the information referred to in Article 1, paragraph 1, of the present Convention from another Contracting Party;
 - b. to take action on these requests in accordance with Article 6.

The receiving agency may be either a ministerial department or other State body.

2. Each Contracting Party may set up or appoint one or more bodies (hereinafter referred to as "transmitting agency") to receive requests for information from its judicial authorities and to transmit them to the competent foreign receiving agency. The receiving agency may be appointed as a transmitting agency.
3. Each Contracting Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and address of its receiving agency and, where appropriate, of its transmitting agency or agencies.

Article 3 – Authorities entitled to make a request for information

1. A request for information shall always emanate from a judicial authority, even when it has not been drawn up by that authority. The request may be made only where proceedings have actually been instituted.
2. Any Contracting Party may, if it has not set up or appointed a transmitting agency, indicate, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which of its authorities it will deem a judicial authority within the meaning of the preceding paragraph.
3. Two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the present Convention to requests from authorities other than judicial authorities. The text of such agreements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 4 – Contents of a request for information

1. A request for information shall state the judicial authority from which it emanates as well as the nature of the case. It shall specify as exactly as possible the questions on which information concerning the law of the requested State is desired, and where there is more than one legal system in the requested State, the system of the law on which information is requested.
2. The request shall also state the facts necessary both for its proper understanding and for the formulation of an exact and precise reply. Copies of documents may be attached where necessary to clarify the scope of the request.
3. The request may include questions in fields other than those referred to in Article 1, paragraph 1, where they relate to the principal questions specified in the request.
4. Where a request is not drawn up by a judicial authority it shall be accompanied by the decision of that authority authorising it.

Artikel 1 - Anwendungsbereich des Übereinkommens

1. Die Vertragsparteien verpflichten sich, einander gemäß den Bestimmungen dieses Übereinkommens Auskünfte über ihr Zivil- und Handelsrecht, ihr Verfahrensrecht auf diesen Gebieten und über ihre Gerichtsverfassung zu erteilen.
2. Zwei oder mehr Vertragsparteien können jedoch vereinbaren, den Anwendungsbereich dieses Übereinkommens untereinander auf andere als die im vorstehenden Absatz angeführten Rechtsgebiete zu erstrecken. Eine solche Vereinbarung ist dem Generalsekretär des Europarats im Wortlaut mitzuteilen.

Artikel 2 - Staatliche Verbindungsstellen

1. Zur Ausführung dieses Übereinkommens errichtet oder bestimmt jede Vertragspartei eine einzige Stelle (im folgenden als "Empfangsstelle" bezeichnet), welche die Aufgabe hat:
 - a. Auskunftersuchen im Sinne des Artikels 1 Abs. 1 entgegenzunehmen, die von einer anderen Vertragspartei eingehen;
 - b. zu derartigen Ersuchen das Weitere gemäß Artikel 6 zu veranlassen.

Diese Stelle kann entweder ein Ministerium oder eine andere staatliche Stelle sein.

2. Jeder Vertragspartei steht es frei, eine oder mehrere Stellen (im folgenden als "Übermittlungsstelle" bezeichnet) zu errichten oder zu bestimmen, welche die von ihren Gerichten ausgehenden Auskunftersuchen entgegenzunehmen und der zuständigen ausländischen Empfangsstelle zu übermitteln haben. Die Aufgabe der Übermittlungsstelle kann auch der Empfangsstelle übertragen werden.
3. Jede Vertragspartei teilt dem Generalsekretär des Europarats Bezeichnung und Anschrift ihrer Empfangsstelle und gegebenenfalls ihrer Übermittlungsstelle oder ihrer Übermittlungsstellen mit.

Artikel 3 - Zur Stellung von Auskunftersuchen berechnete Behörden

1. Ein Auskunftersuchen muß von einem Gericht ausgehen, auch wenn es nicht vom Gericht selbst abgefaßt worden ist. Das Ersuchen darf nur für ein bereits anhängiges Verfahren gestellt werden.
2. Jede Vertragspartei, die keine Übermittlungsstelle errichtet oder bestimmt hat, kann durch eine an den Generalsekretär des Europarats gerichtete Erklärung anzeigen, welche ihrer Behörden sie als Gericht im Sinne des vorstehenden Absatzes ansieht.
3. Zwei oder mehr Vertragsparteien können vereinbaren, die Anwendung dieses Übereinkommens untereinander auf Ersuchen zu erstrecken, die von anderen Behörden als Gerichten ausgehen. Eine solche Vereinbarung ist dem Generalsekretär des Europarats im Wortlaut mitzuteilen.

Artikel 4 - Inhalt des Auskunftersuchens

1. Im Auskunftersuchen sind das Gericht, von dem das Ersuchen ausgeht, und die Art der Rechtssache zu bezeichnen. Die Punkte, zu denen Auskunft über das Recht des ersuchten Staates gewünscht wird, und für den Fall, daß im ersuchten Staat mehrere Rechtssysteme bestehen, das System, auf das sich die gewünschte Auskunft beziehen soll, sind möglichst genau anzugeben.
2. Das Ersuchen hat eine Darstellung des Sachverhalts mit den Angaben zu enthalten, die zum Verständnis des Ersuchens und zu seiner richtigen und genauen Beantwortung erforderlich sind; Schriftstücke können in Abschrift beigelegt werden, wenn dies zum besseren Verständnis des Ersuchens notwendig ist.
3. Zur Ergänzung kann im Ersuchen Auskunft auch zu Punkten erbeten werden, die andere als die in Artikel 1 Abs. 1 angeführten Rechtsgebiete betreffen, sofern diese Punkte mit denen im Zusammenhang stehen, auf die sich das Ersuchen in erster Linie bezieht.
4. Ist das Ersuchen nicht von einem Gericht abgefaßt, so ist ihm die gerichtliche Entscheidung beizufügen, durch die es genehmigt worden ist.

19 EYLÜL 2007

**EYLÜL 2007 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
TÜRKÇE GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU**

1) Kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge kavramlarını kısaca açıklayınız. Söz konusu deniz yetki alanlarının sınırlandırılmasına esas teşkil eden uluslararası hukukta benimsenmiş ilkeler hakkında kısaca bilgi veriniz.

2) (X) ve (Y) Karadeniz'e kıyısı bulunan iki devlettir. Söz konusu devletler arasında karasularının sınırlandırılması konusunda bir uyuşmazlık bulunmamakta ancak, ilan edilmiş birer münhasır ekonomik bölgelerinin bulunmamasına bağlı olarak açık denizde balıkçılık konusunda bazı uyuşmazlıklar yaşamaktadırlar. Ayrıca, yakın bir tarihte (X) devletine ait bir devlet gemisi, açık denizde seyrederken (Y) devletinin bayrağını taşıyan bir balıkçı teknesine çarparak beş balıkçının ölümüne sebebiyet vermiş ve (Y) devletinin karasularına da yayılan bir çevresel kirliliğe yol açmıştır.

1. (X) ve (Y) devletlerinin karasularının genişliğinin kaç mil olabileceğini pozitif uluslararası hukuk, yapılageliş hukuku ve konu hakkındaki uluslararası yargı kararları ışığında ana hatlarıyla değerlendiriniz.
2. (X) ve (Y) devletlerinin münhasır ekonomik bölge ilanı konusunda nasıl bir yöntem izlemeleri gerektiğini ve münhasır ekonomik bölge üzerindeki hak ve yetkilerini ilgili uluslararası hukuk kuralları ışığında değerlendiriniz.
3. (Y) devletinin çarpmada ölen vatandaşlarının mirasçılarının tazminat hakları için izleyebileceği bir uluslararası hukuk yolu var mıdır?
4. (Y) devletinin uğradığı çevresel zararın tazmini konusunda hangi yöntemlere başvurabileceğini seçenekli olarak açıklayınız.

20 EYLÜL 2007

**EYLÜL 2007 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİLDE GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU**

“İnsan hakları hukuku” ile “insancıl hukuk” kavramlarını, aralarındaki farkları belirterek açıklayınız. Bir ülkenin terörizmle mücadele çerçevesinde, terörist faaliyetlerde bulunan şahıslarla ilgili, insan hakları hukuku uygulaması ile insancıl hukuk uygulamasının hukuki sonuçları açısından farklarını belirtiniz.

**Adli Yardım Taleplerinin İletilmesine İlgilin
Avrupa Sözleşmesi**

İşbu Sözleşmeyi imzalayan Avrupa Konseyi Üyesi Devletler, Avrupa Konseyi'nin amacının, Üyeler arasında sıkı bir birliğin sağlanması olduğuna inanarak;

Özel hukuk yargı mercülerine başvurmaya önleyen ekonomik engellerin ortadan kaldırılmasının ve ekonomik yükünden durumları elverişli olmayan şahısların, üye devletlerde haklarını daha iyi koruyabilmelerine yardımcı olmanın temennisine değer olduğunu düşünerek;

Adli yardım taleplerinin iletilmesiyle ilgili uygun bir sistemin kurulmasının, bu amaca ulaşmaya katkıda bulunacağına kanaat olarak;

Aşağıdaki hususlarda anlaşmışlardır :

MADDE : 1

Akit Devletlerden birinin topraklarında mutad olarak oturan, diğer Akit Devletlerin topraklarında hukuki, ticari ve idari konularda adli yardım talebinde bulunmak arzusunda olan herkes, mutad olarak oturduğu devletin nezdinde talepte bulunabilir. Bu Devlet, talebi diğer Devlete iletmekle yükümlüdür.

MADDE : 2

1. Her Akit Taraf, adli yardım taleplerini aşağıda belirtilen yabancı makama doğrudan doğruya göndermekle görevli bir veya birçok gönderici makam tayin edecektir.

2. Aynı şekilde, her Akit Taraf, diğer bir Akit Taraftan gelen adli yardım taleplerini kabul etmek ve işleme koymakla görevli merkezi bir alıcı makam tayin edecektir.

Federal Devletlerle, birçok hukuk sistemlerinin yürürlükte olduğu Devletler, birden fazla merkezi makam tayin etme serbestisine sahiptirler.

MADDE : 3

1. Gönderici makam, kendi bilgi ve yetkisi ölçüsünde talebin değerlendirilmesi için gerekli olan bütün belgelerin talebe eklenmesinin sağlanması yolunda, talepte bulunana yardım eder. Bu makam aynı şekilde gerektiğinde belgelerin zorunlu olan tercüme için de talepte bulunana yardım eder.

Gönderici makam, iyi niyetle yapılmadığını açıkça gördüğü talepleri reddedebilir.

2. Merkezi alıcı makam, dosyayı, talep hakkında karar vermek üzere yetkili makama gönderir. Merkezi alıcı makam, talebin incelenmesiyle ilgili güçlüklerden ve yetkili makam tarafından alınan kararlardan gönderici makama haberdar eder.

MADDE : 4

İşbu Sözleşmenin uygulanması ile ilgili belgeler, resmî onay ve benzeri her türlü formalitelerden muaftır.

MADDE : 5

İşbu Sözleşmeye uygun olarak yapılan hizmetlere karşılık Akit Taraflar hiçbir ücret almazlardır.

MADDE : 6

1. Akit Tarafların ilgili makamları arasında yapılmış özel anlaşmalar ve 13 ve 14 nci madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla :

a) Adli yardım talepleri ve bunlara ekli belgelerle her türlü diğer muhabere, alıcı makamın resmî dilinde veya resmî dillerinden birisinde yapılacak veya bunlara bu dilde yapılmış bir tercümesi eklenmelidir.

b) Her Akit Taraf, adli yardım talepleri ve bunlara ekli belgelerin ve diğer bütün muhaberelerin İngilizce veya Fransızca olması veya bu dillerden birisinde yapılmış tercüme ile eklenmesi halinde bunları kabul etmek zorundadır.

2. Alıcı makam Devletinden gelen muhabere, bu Devletin resmî dilinde veya dillerinden birisinde veya İngilizce veya Fransızca yapılabilir.

Chapter II - Measures to be taken at national level

Article 2 - Confiscation measures

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds.
- 2 Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies only to offences or categories of offences specified in such declaration.

Article 3 - Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify and trace property which is liable to confiscation pursuant to Article 2, paragraph 1, and to prevent any dealing in, transfer or disposal of such property.

Article 4 - Special investigative powers and techniques

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 2 and 3. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.
- 2 Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto. Such techniques may include monitoring orders, observation, interception of telecommunications, access to computer systems and orders to produce specific documents.

- 30 In that regard, the competent national authority found that, although Mr Derin had resided in Germany since childhood, he had nevertheless not succeeded in integrating in German society. He had first been convicted of a criminal offence in 1994 and had re-offended continually thereafter. He had no appreciation of doing wrong, since his behaviour had not changed as a result of the punishments imposed on him. There was therefore no reason to think that his first prison sentence would bring about an improvement in that behaviour either. The expulsion of Mr Derin might also exercise a deterrent effect on other foreign nationals who would realise the serious consequences of smuggling foreigners into a Member State. It was indeed important to take strict measures against smugglers given the problem represented by the presence in Germany of a significant number of foreign nationals living there illegally. Furthermore, Mr Derin did not enjoy any rights under Article 6(1) or Article 7 of Decision No 1/80 since, first, he had never been employed by the same employer for more than a year without interruption and, second, he was no longer living under the same roof as his parents and was no longer dependent on them.

2007 Aday Hukuk Müşavirliği Sınavı

20.09.2007

Yabancı Diller Türkçeye Çeviri
(Fransızca metin)

Chapitre II - Mesures à prendre au niveau national

Article 2 - Mesures de confiscation

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre de confisquer des instruments et des produits ou des biens dont la valeur correspond à ces produits.
- 2 Chaque Partie peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que le paragraphe 1 du présent article ne s'applique qu'aux infractions ou catégories d'infractions précisées dans la déclaration.

Article 3 - Mesures d'investigation et mesures provisoires

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'identifier et de rechercher les biens soumis à confiscation conformément à l'article 2, paragraphe 1, et de prévenir toute opération, tout transfert ou toute aliénation relativement à ces biens.

Article 4 - Pouvoirs et techniques spéciaux d'investigation

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses tribunaux ou ses autres autorités compétents à ordonner la communication ou la saisie de dossiers bancaires, financiers ou commerciaux afin de mettre en œuvre les mesures visées aux articles 2 et 3. Une Partie ne saurait invoquer le secret bancaire pour refuser de donner effet aux dispositions du présent article.
- 2 Chaque Partie envisage d'adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'employer des techniques spéciales d'investigation facilitant l'identification et la recherche du produit ainsi que la réunion de preuves y afférentes. Parmi ces techniques, on peut citer les ordonnances de surveillance de comptes bancaires, l'observation, l'interception de télécommunications, l'accès à des systèmes informatiques et les ordonnances de production de documents déterminés.

- 30 À cet égard, l'administration nationale compétente a considéré que, si M. Derin séjourne certes depuis son enfance sur le territoire allemand, il n'a toutefois pas réussi à s'intégrer à la société allemande. Il aurait été condamné pour la première fois en 1994 et aurait constamment récidivé par la suite. Tout sentiment de commettre une faute lui serait étranger, puisque les peines qui ont été prononcées à son encontre n'auraient pas conduit à une modification de son comportement. Il y aurait dès lors lieu de penser que sa première condamnation à une peine d'emprisonnement n'entraînera pas non plus d'amélioration de ce comportement. L'expulsion de M. Derin pourrait également avoir un effet dissuasif sur d'autres ressortissants étrangers qui se rendraient ainsi compte des graves conséquences qu'entraîne l'introduction clandestine d'étrangers dans un État membre. Il importerait en effet de prendre des mesures strictes contre les passeurs, eu égard au problème que représenterait la présence en Allemagne d'un nombre important d'étrangers en situation irrégulière. En outre, le requérant au principal ne bénéficierait d'aucun droit au titre de l'article 6, paragraphe 1, de la décision n° 1/80 ou de l'article 7 de celle-ci, puisque, d'une part, il n'aurait jamais été employé de manière ininterrompue pendant plus d'un an auprès du même employeur et que, d'autre part, il ne vivrait plus sous le même toit que ses parents et ne serait plus à la charge de ces derniers.

4 Ekim 2006

EKİM 2006 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI YABANCI DİLDE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU

“T” devleti ile “Y” devleti arasında yapılması öngörülen bir anlaşmada, anlaşmanın tamamlanabilmesinin bir gereği olarak âkit taraflardan herbiri için ülke tanımı yapılması gereği doğmuştur. Bu ülke tanımlarının aşağıdakine benzediği düşünülmektedir:

“ ‘T’ terimi, T’nin kara ülkesini, bunun ötesinde egemenliği altındaki deniz alanları ile üzerindeki hava sahasını ve devletler hukukuna uygun olarak doğal kaynakların aranmasına ve işletilmesine ilişkin olarak T devletinin hükümlerlik haklarının icra edilebildiği alanları da dahil olmak üzere, T Cumhuriyetini belirtir”.

Bu ülke tanımının, kara ülkesinden başka hangi alanları içerebileceğine ilişkin değerlendirmenizi yabancı dilinizde anlatınız. Bu çerçevede, Yunanistan’ın Ege’deki deniz alanları ve hava sahasıyla ilgili iddialarını değerlendiriniz.

3 Ekim 2006

EKİM 2006 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI TÜRKÇE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU

Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile “Y” devleti iki taraflı bir sivil havacılık antlaşması üzerinde görüşmelerini sürdürmektedir.

- a) “Y” devleti, sözkonusu antlaşmanın her iki devletin imzasıyla yürürlüğe girmesini ve antlaşma metninin yalnızca İngilizce olarak hazırlanmasını istemektedir. Sözkonusu istemi, Türkiye Cumhuriyeti’nin izlemesi gereken tutumun belirlenebilmesi için, antlaşmaların yürürlüğe girmesine ilişkin mevzuatımız çerçevesinde değerlendirip, Türk Dışişleri Bakanlığına görüş veriniz.
- b) “Y” devleti sözkonusu antlaşmanın uygulanması sırasında ortaya çıkabilecek uyuşmazlıkların giderilmesinde Uluslararası Adalet Divanı’nın kendiliğinden yetkili olacağını, bu konuda antlaşmaya özel bir hüküm konmasına gerek olmadığını ileri sürmektedir. “Y” devleti 36. maddede sözü edilen bildirimini yapmıştır. Türkiye Cumhuriyeti ise 1975 yılından bu yana bildirimlerini yenilememiştir. (Statü’nün 36. maddesi)

Divan’ın yargı yetkisinin doğup doğmadığını bu veriler ışığında etraflıca irdeleyiniz.

**EKİM 2006 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI TÜRKÇE'DEN YABANCI DİLE
ÇEVİRİ SORUSU**

MADDE 1

1. Bütün halklar kendi kaderlerini tayin etme hakkına sahiptirler. Bu hak gereğince halklar, kendi siyasal statülerini özgürce kararlaştırırlar ve ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelerini özgürce sağlarlar.
2. Bütün halklar, kendi amaçları doğrultusunda, karşılıklı yarar ilkesine dayanan uluslararası ekonomik işbirliği ve uluslararası hukuktan doğan yükümlülüklerine hanel getirmemek kaydıyla, kendi doğal zenginlik ve kaynaklarından özgürce yararlanabilirler. Bir halk, hiç bir durumda, kendi varlığını sürdürmesi için gerekli olan kendi olanaklarından yoksun bırakılamaz.
3. Özerk olmayan ve Vesayet altında bulunan ülkelerin yönetilmesinden sorumlu olan Devletler de dahil, bu Sözleşme'ye Taraf Devletler, Birleşmiş Milletler Şartı'nın hükümleri uyarınca, halkların kendi kaderlerini tayin etme hakkının gerçekleştirilmesini kolaylaştıracaklar ve bu hakka saygı göstereceklerdir.

MADDE 27

1. Bu Sözleşme, otuzbeşinci onaylama belgesinin ya da katılma belgesinin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne iletilmesi tarihinden üç ay sonra yürürlüğe girecektir.
2. Otuzbeşinci onaylama belgesinin ya da katılma belgesinin iletilmesinden sonra bu Sözleşme, onaylayan ya da buna katılan her Devlet bakımından, o Devletin kendi onaylama ya da katılma belgesinin iletilmesinden üç ay sonra yürürlüğe girecektir.

MADDE 29

1. Bu Sözleşme'ye Taraf her Devlet değişiklik önerebilir ve bunu Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne tevdi edebilir. Bunun üzerine, Genel Sekreter bütün değişiklik önerilerini bu Sözleşme'ye Taraf Devletlere göndererek, önerileri ele almak ve bunlar üzerinde bir oylama yapmak amacı ile bir Taraf Devletler konferansı düzenlenmesinden yana olup olmadıklarını bildirmelerini ister. Taraf Devletlerden en az üçte birinin böyle bir konferans toplanmasını desteklemesi halinde Genel Sekreter, Birleşmiş Milletler'in gözetimi altında böyle bir konferansı toplar. Konferansta hazır bulunan ve oy veren Taraf Devletlerin çoğunluğu tarafından kabul edilen herhangi bir değişiklik, onaylanmak üzere Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na sunulur.
2. Değişikliklerin yürürlüğe girmesi, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nca onaylandıktan ve bu Sözleşme'ye Taraf Devletlerin üçte ikisi tarafından kendi anayasa kurallarına uygun olarak kabul edilmesiyle olur.
3. Değişiklikler yürürlüğe girdiği zaman, bunları kabul eden Devletleri bağlar; öteki Taraf Devletler ise bu Sözleşme'nin hükümleri ile ve daha önce kabul etmiş oldukları değişiklikler ile bağlı kalırlar.

04 EKİM 2006 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI YABANCI DİLDEN
TÜRKÇE'YE ÇEVİRİ SORUSU

EUROPEAN CONVENTION ON THE
SUPPRESSION OF TERRORISM

Article 8

- 1 Contracting States shall afford one another the widest measure of mutual assistance in criminal matters in connection with proceedings brought in respect of the offences mentioned in Article 1 or 2. The law of the requested State concerning mutual assistance in criminal matters shall apply in all cases. Nevertheless this assistance may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.
- 2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to afford mutual assistance if the requested State has substantial grounds for believing that the request for mutual assistance in respect of an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.
- 3 The provisions of all treaties and arrangements concerning mutual assistance in criminal matters applicable between Contracting States, including the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 9

- 1 The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention.
- 2 It shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 10

- 1 Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention, which has not been settled in the framework of Article 9, paragraph 2, shall, at the request of any Party to the dispute, be referred to arbitration. Each Party shall nominate an arbitrator and the two arbitrators shall nominate a referee. If any Party has not nominated its arbitrator within the three months following the request for arbitration, he shall be nominated at the request of the other Party by the President of the European Court of Human Rights. If the latter should be a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court or if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court not being a national of one of the Parties to the dispute. The same procedure shall be observed if the arbitrators cannot agree on the choice of referee.
- 2 The arbitration tribunal shall lay down its own procedure. Its decisions shall be taken by majority vote. Its award shall be final.

04 EKİM 2006 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI YABANCI DİLDEN
TÜRKÇE'YE ÇEVİRİ SORUSU

CONVENTION EUROPÉENNE
POUR LA RÉPRESSION DU TERRORISME

Article 8

- 1 Les Etats contractants s'accordent l'entraide judiciaire la plus large possible en matière pénale dans toute procédure relative aux infractions visées à l'article 1er ou 2. Dans tous les cas, la loi applicable en ce qui concerne l'assistance mutuelle en matière pénale est celle de l'Etat requis. Toutefois, l'entraide judiciaire ne pourra pas être refusée pour le seul motif qu'elle concerne une infraction politique ou une infraction connexe à une telle infraction ou une infraction inspirée par des mobiles politiques.
- 2 Aucune disposition de la présente Convention ne doit être interprétée comme impliquant une obligation d'accorder l'entraide judiciaire si l'Etat requis a des raisons sérieuses de croire que la demande d'entraide motivée par une infraction visée à l'article 1er ou 2 a été présentée aux fins de poursuivre ou de punir une personne pour des considérations de race, de religion, de nationalité ou d'opinions politiques, ou que la situation de cette personne risque d'être aggravée pour l'une ou l'autre de ces raisons.
- 3 Les dispositions de tous traités et accords d'entraide judiciaire en matière pénale applicables entre les Etats contractants, y compris la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale, sont en ce qui concerne les relations entre Etats contractants modifiées dans la mesure où elles sont incompatibles avec la présente Convention.

Article 9

- 1 Le Comité européen pour les problèmes criminels du Conseil de l'Europe suit l'exécution de la présente Convention.
- 2 Il facilite autant que de besoin le règlement amiable de toute difficulté à laquelle l'exécution de la Convention donnerait lieu.

Article 10

- 1 Tout différend entre Etats contractants concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention qui n'a pas été réglé dans le cadre du paragraphe 2 de l'article 9 sera, à la requête de l'une des Parties au différend, soumis à l'arbitrage. Chacune des Parties désignera un arbitre et les deux arbitres désigneront un troisième arbitre. Si dans un délai de trois mois à compter de la requête d'arbitrage, l'une des Parties n'a pas procédé à la désignation d'un arbitre, l'arbitre sera désigné à la demande de l'autre Partie, par le Président de la Cour européenne des Droits de l'Homme. Si le Président de la Cour européenne des Droits de l'Homme est le ressortissant de l'une des Parties au différend, la désignation de l'arbitre incombera au Vice-Président de la Cour ou, si le Vice-Président est le ressortissant de l'une des Parties au différend, au membre le plus ancien de la Cour qui n'est pas le ressortissant de l'une des Parties au différend. La même procédure s'appliquera au cas où les deux arbitres ne pourraient pas se mettre d'accord sur le choix du troisième arbitre.
- 2 Le tribunal arbitral arrêtera sa procédure. Ses décisions seront prises à la majorité. Sa sentence sera définitive.

04 EKİM 2006 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI YABANCI DİLDEN TÜRKÇE'YE
ÇEVİRİ SORUSU

Europäisches Übereinkommen zur Bekämpfung des Terrorismus

Artikel 8

1. Die Vertragsstaaten gewähren einander im Zusammenhang mit Verfahren, die in bezug auf die in Artikel 1 oder 2 genannten Straftaten eingeleitet werden, weitestgehend Rechtshilfe in Strafsachen. In allen Fällen ist das Recht des ersuchten Staates betreffend die Rechtshilfe in Strafsachen anwendbar. Die Rechtshilfe darf jedoch nicht allein mit der Begründung verweigert werden, daß es sich um eine politische Straftat, um eine mit einer politischen Straftat zusammenhängende oder um eine auf politischen Beweggründen beruhende Straftat handelt.
2. Dieses Übereinkommen ist nicht so auszulegen, als enthalte es eine Verpflichtung zur Rechtshilfe, wenn der ersuchte Staat ernstliche Gründe für die Annahme hat, daß das Rechtshilfeersuchen wegen einer in Artikel 1 oder 2 genannten Straftat gestellt worden ist, um eine Person wegen ihrer Rasse, ihrer Religion, ihrer Staatsangehörigkeit oder ihrer politischen Anschauungen zu verfolgen oder zu bestrafen, oder daß die Lage dieser Person aus einem dieser Gründe erschwert werden könnte.
3. Die Bestimmungen aller zwischen Vertragsstaaten anwendbaren Verträge und Übereinkommen über die Rechtshilfe in Strafsachen, einschließlich des Europäischen Übereinkommens über die Rechtshilfe in Strafsachen, werden im Verhältnis zwischen den Vertragsstaaten geändert, soweit sie mit dem vorliegenden Übereinkommen unvereinbar sind.

Artikel 9

1. Der Europäische Ausschuß für Strafrechtsfragen des Europarats wird die Durchführung dieses Übereinkommens verfolgen.
2. Soweit erforderlich, erleichtert er die gütliche Behebung aller Schwierigkeiten, die sich aus der Durchführung des Übereinkommens ergeben könnten.

Artikel 10

1. Jede Streitigkeit zwischen Vertragsstaaten über die Auslegung oder Anwendung dieses Übereinkommens, die nicht im Rahmen des Artikels 9 Absatz 2 beigelegt worden ist, wird auf Verlangen einer Streitpartei einem Schiedsverfahren unterworfen. Jede Partei bestellt einen Schiedsrichter, und die beiden Schiedsrichter bestellen einen Obmann. Hat eine Partei binnen drei Monaten nach dem Zeitpunkt, zu dem das Schiedsverfahren verlangt worden ist, keinen Schiedsrichter bestellt, so wird ein solcher auf Antrag der anderen Partei vom Präsidenten des Europäischen Gerichtshofs für Menschenrechte bestellt. Ist der Präsident des Gerichtshofs Staatsangehöriger einer Streitpartei, so obliegt die Bestellung des Schiedsrichters dem Vizepräsidenten des Gerichtshofs oder, falls dieser Staatsangehöriger einer Streitpartei ist, dem dienstältesten Mitglied des Gerichtshofs, das nicht Staatsangehöriger einer Streitpartei ist. Das gleiche Verfahren ist anzuwenden, wenn sich die beiden Schiedsrichter nicht über die Wahl des Obmanns einigen können.
2. Das Schiedsgericht regelt sein Verfahren selbst. Seine Entscheidungen werden mit Stimmenmehrheit getroffen. Sein Spruch ist endgültig.

**ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
TÜRKÇE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU**

Uluslararası ceza hukukunda Soğuk Savaş sonrası dönemdeki gelişmeler hakkında (Uluslararası Ceza Divanı'nın Statüsünün kabulü, diğer uluslararası ceza mahkemelerinin tesisi, evrensel yargı yetkisinin kabulü gibi) bildiklerinizi anlatınız ve Türkiye'nin UCD ile evrensel yargı yetkisinin kabulü konularına ilişkin nasıl bir tutum izlemesi gerektiğini lehte ve aleyhte unsurlarla değerlendiriniz.

**ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİLDE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME SORUSU**

Devletlerin tanınması hakkında bildiklerinizi yazınız. Türkiye'nin AB Uyum Protokolü'nü imzalamasının "Kıbrıs Cumhuriyeti"nin Ada'nın tümünü temsil eden bir devlet olarak tanınması anlamına gelip gelmeyeceği konusunu tartışınız.

ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI TÜRKÇE'DEN YABANCI DİLE ÇEVİRİ SORUSU

I. METİN

Günümüzde uluslararası toplumun saygın üyesi olmanın ölçütlerinden biri de demokrasi, insan hakları ve hukukun üstünlüğü alanlarında çağdaş normlara uyum düzeyidir.

Türkiye, bu alanlarda uluslararası normların geliştirilmesine etkin katkıda bulunmakta, aynı zamanda, gelişen normları benimseyerek hukukunu ve uygulamasını uyarlamaktadır.

Son yıllarda, AB uyum sürecinin kazandırdığı ivme ile hız kazanan reform süreci sonucunda, bu alanlarda büyük gelişme kaydedilmiştir.

Bunun sonucunda, ülkemizin uluslararası konumu farklı bir zemin kazanmıştır. Avrupa Konseyi'nin denetiminden çıkmış, AB ile tam üyelik müzakerelerine başlama kararı alınmış, en önemlisi, ülkemizde demokrasi, insan hakları ve hukukun üstünlüğünün gelişmesi gerçekleşmiştir.

Türkiye, işkence ve kötü muameleye karşı "sıfır hoşgörü" politikası izlemektedir.

Türkiye, ölüm cezasının kaldırılması hedefi doğrultusunda kısa sürede önemli adımlar atmıştır.

Ülkemizde insan haklarına saygının tam olarak yerleşmesi için gerekli alt yapıyı oluşturmaya yönelik reform stratejisinin bir boyutunu da uluslararası insan hakları sözleşmelerine taraf olunması teşkil etmektedir.

Ülkemiz şu anda BM'nin tüm temel insan hakları sözleşmelerine taraftır.

Avrupa Konseyi bünyesinde imzaya açılan 199 sözleşmeden 94'üne taraf olma sürecimiz tamamlanmıştır.

Türkiye, uluslararası sözleşme mekanizmaları ile işbirliğini sürdürmektedir.

Bu çerçevede, taraf olduğu sözleşmelerin denetim organlarına rapor sunma yükümlülüğünü zamanında yerine getirmeye çalışmaktadır.

II. METİN

Madde 6- 1. Aynı kıta sahanlığının, kıyıları karşı karşıya olan iki ya da daha fazla Devletin ülkesine bitişik olduğu yerlerde, bu Devletlere ait kıta sahanlığının sınırı bu Devletler arasında anlaşma ile tespit edilecektir. Anlaşma yoksa ve özel şartlar başka bir sınır hattını haklı kılmıyorsa, sınır, her noktası her bir Devletin karasularının genişliğinin ölçülmeye başlandığı esas hatların en yakın noktalarına eşit uzaklıkta olan orta hat-
tır.

2. Aynı kıta sahanlığının kıyıları yan yana olan iki Devletin ülkesine bitişik olduğu yerlerde, kıta sahanlığının sınırı bu Devletler arasında anlaşma ile tespit edilecektir. Anlaşma yoksa ve özel şartlar başka bir sınır hattını haklı kılmıyorsa, sınır, her bir Devletin karasularının genişliğinin ölçülmeye başlandığı esas hatların en yakın noktalarından itibaren eşit uzaklık ilkesinin uygulanması suretiyle tespit edilecektir.

3. Kıta sahanlığının sınırlarını tespit ederken, bu Maddenin 1. ve 2. paragraflarına uygun şekilde çizilen herhangi bir hat belirli bir tarihte mevcut olan haritalara ve coğrafi hususiyetlere göre tarif edilmeli ve kara üzerindeki teşhisi kabil daimî sabit noktalar dikkate alınmalıdır.

**ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİL'DEN TÜRKÇE'YE ÇEVİRİ SORUSU**

CHAPTER VII

ACTION WITH RESPECT TO THREATS TO THE PEACE, BREACHES OF THE PEACE, AND ACTS OF AGGRESSION

Article 39: The Security Council shall determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace, or act of aggression and shall make recommendations, or decide what measures shall be taken in accordance with Articles 41 and 42, to maintain or restore international peace and security.

Article 40: In order to prevent an aggravation of the situation, the Security Council may, before making the recommendations or deciding upon the measures provided for in Article 39, call upon the parties concerned to comply with such provisional measures as it deems necessary or desirable. Such provisional measures shall be without prejudice to the rights, claims, or position of the parties concerned. The Security Council shall duly take account of failure to comply with such provisional measures.

Article 41: The Security Council may decide what measures not involving the use of armed force are to be employed to give effect to its decisions, and it may call upon the Members of the United Nations to apply such measures. These may include complete or partial interruption of economic relations and of rail, sea, air, postal, telegraphic, radio, and other means of communication, and the severance of diplomatic relations.

Article 42: Should the Security Council consider that measures provided for in Article 41 would be inadequate or have proved to be inadequate, it may take such action by air, sea, or land forces as may be necessary to maintain or restore international peace and security. Such action may include demonstrations, blockade, and other operations by air, sea, or land forces of Members of the United Nations.

Article 43:

1. All Members of the United Nations, in order to contribute to the maintenance of international peace and security, undertake to make available to the Security Council, on its call and in accordance with a special agreement or agreements, armed forces, assistance, and facilities, including rights of passage, necessary for the purpose of maintaining international peace and security.
2. Such agreement or agreements shall govern the numbers and types of forces, their degree of readiness and general location, and the nature of the facilities and assistance to be provided.
3. The agreement or agreements shall be negotiated as soon as possible on the initiative of the Security Council. They shall be concluded between the Security Council and Members or between the Security Council and groups of Members and shall be subject to ratification by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.

**ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİL'DEN TÜRKÇE'YE ÇEVİRİ SORUSU**

Kapitel VII

Maßnahmen bei Bedrohung oder Bruch des Friedens und bei Angriffshandlungen

Artikel 39: Der Sicherheitsrat stellt fest, ob eine Bedrohung oder ein Bruch des Friedens oder eine Angriffshandlung vorliegt; er gibt Empfehlungen ab oder beschließt, welche Maßnahmen auf Grund der Artikel 41 und 42 zu treffen sind, um den Weltfrieden und die internationale Sicherheit zu wahren oder wiederherzustellen.

Artikel 40: Um einer Verschärfung der Lage vorzubeugen, kann der Sicherheitsrat, bevor er nach Artikel 39 Empfehlungen abgibt oder Maßnahmen beschließt, die beteiligten Parteien auffordern, den von ihm für notwendig oder erwünscht erachteten vorläufigen Maßnahmen Folge zu leisten. Diese vorläufigen Maßnahmen lassen die Rechte, die Ansprüche und die Stellung der beteiligten Parteien unberührt. Wird den vorläufigen Maßnahmen nicht Folge geleistet, so trägt der Sicherheitsrat diesem Versagen gebührend Rechnung.

Artikel 41: Der Sicherheitsrat kann beschließen, welche Maßnahmen - unter Ausschluß von Waffengewalt - zu ergreifen sind, um seinen Beschlüssen Wirksamkeit zu verleihen; er kann die Mitglieder der Vereinten Nationen auffordern, diese Maßnahmen durchzuführen. Sie können die vollständige oder teilweise Unterbrechung der Wirtschaftsbeziehungen, des Eisenbahn-, See- und Luftverkehrs, der Post-, Telegraphen- und Funkverbindungen sowie sonstiger Verkehrsmöglichkeiten und den Abbruch der diplomatischen Beziehungen einschließen.

Artikel 42: Ist der Sicherheitsrat der Auffassung, daß die in Artikel 41 vorgesehenen Maßnahmen unzulänglich sein würden oder sich als unzulänglich erwiesen haben, so kann er mit Luft-, See- oder Landstreitkräften die zur Wahrung oder Wiederherstellung des Weltfriedens und der internationalen Sicherheit erforderlichen Maßnahmen durchführen. Sie können Demonstrationen, Blockaden und sonstige Einsätze der Luft-, See- oder Landstreitkräfte von Mitgliedern der Vereinten Nationen einschließen.

Artikel 43: (1) Alle Mitglieder der Vereinten Nationen verpflichten sich, zur Wahrung des Weltfriedens und der internationalen Sicherheit dadurch beizutragen, daß sie nach Maßgabe eines oder mehrerer Sonderabkommen dem Sicherheitsrat auf sein Ersuchen Streitkräfte zur Verfügung stellen, Beistand leisten und Erleichterungen einschließlich des Durchmarschrechts gewähren, soweit dies zur Wahrung des Weltfriedens und der internationalen Sicherheit erforderlich ist.

(2) Diese Abkommen haben die Zahl und Art der Streitkräfte, ihren Bereitschaftsgrad, ihren allgemeinen Standort sowie die Art der Erleichterungen und des Beistands vorzusehen.

(3) Die Abkommen werden auf Veranlassung des Sicherheitsrats so bald wie möglich im Verhandlungswege ausgearbeitet. Sie werden zwischen dem Sicherheitsrat einerseits und Einzelmitgliedern oder Mitgliedergruppen andererseits geschlossen und von den Unterzeichnerstaaten nach Maßgabe ihres Verfassungsrechts ratifiziert.

**ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİL'DEN TÜRKÇE'YE ÇEVİRİ SORUSU**

CHAPITRE 7 - ACTION EN CAS DE MENACE CONTRE LA PAIX, DE RUPTURE DE LA PAIX ET D'ACTE D'AGRESSION

Article 39: Le Conseil de sécurité constate l'existence d'une menace contre la paix, d'une rupture de la paix ou d'un acte d'agression et fait des recommandations ou décide quelles mesures seront prises conformément aux Articles 41 et 42 pour maintenir ou rétablir la paix et la sécurité internationales.

Article 40: Afin d'empêcher la situation de s'aggraver, le Conseil de sécurité, avant de faire les recommandations ou de décider des mesures à prendre conformément à l'Article 39, peut inviter les parties intéressées à se conformer aux mesures provisoires qu'il juge nécessaires ou souhaitables. Ces mesures provisoires ne préjugent en rien les droits, les prétentions ou la position des parties intéressées. En cas de non-exécution de ces mesures provisoires, le Conseil de sécurité tient dûment compte de cette défaillance.

Article 41: Le Conseil de sécurité peut décider quelles mesures n'impliquant pas l'emploi de la force armée doivent être prises pour donner effet à ses décisions, et peut inviter les Membres des Nations Unies à appliquer ces mesures. Celles-ci peuvent comprendre l'interruption complète ou partielle des relations économiques et des communications ferroviaires, maritimes, aériennes, postales, télégraphiques, radioélectriques et des autres moyens de communication, ainsi que la rupture des relations diplomatiques.

Article 42: Si le Conseil de sécurité estime que les mesures prévues à l'Article 41 seraient inadéquates ou qu'elles se sont révélées telles, il peut entreprendre, au moyen de forces aériennes, navales ou terrestres, toute action qu'il juge nécessaire au maintien ou au rétablissement de la paix et de la sécurité internationales. Cette action peut comprendre des démonstrations, des mesures de blocus et d'autres opérations exécutées par des forces aériennes, navales ou terrestres de Membres des Nations Unies.

Article 43: Tous les Membres des Nations Unies, afin de contribuer au maintien de la paix et de la sécurité internationales, s'engagent à mettre à la disposition du Conseil de sécurité, sur son invitation et conformément à un accord spécial ou à des accords spéciaux, les forces armées, l'assistance et les facilités, y compris le droit de passage, nécessaires au maintien de la paix et de la sécurité internationales.

L'accord ou les accords susvisés fixeront les effectifs et la nature de ces forces, leur degré de préparation et leur emplacement général, ainsi que la nature des facilités et de l'assistance à fournir.

L'accord ou les accords seront négociés aussitôt que possible, sur l'initiative du Conseil de sécurité. Ils seront conclus entre le Conseil de sécurité et des Membres de l'Organisation, ou entre le Conseil de sécurité et des groupes de Membres de l'Organisation, et devront être ratifiés par les Etats signataires selon leurs règles constitutionnelles respectives.

**HAZİRAN 2004 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ
SINAV SORULARI**

- Birleşmiş Milletler Şartında yer alan güç kullanımına ilişkin kurallar çerçevesinde önalıcı saldırı kavramını uluslararası terörizmin ve kitle imha silahlarının yayılmasının yarattığı tehdidi de dikkate alarak irdelleyiniz.

Hükümetimizin en önemli önceliklerinin başında, ülkemizin bir özgürlükler ülkesi haline getirilmesi gelmektedir.

Bu çerçevede, başta ifade, inanç, eğitim, örgütlenme ve girişim özgürlüğü olmak üzere, bütün temel hak ve özgürlükleri güvence altına almak ve insanımıza bireysel gelişimini sürdürebildiği ortamı sağlamak, demokratik yönetim anlayışımızın temelini oluşturmaktadır.

İnsan hakları ve temel özgürlükler konusunda, gerek vatandaşlarımızın beklentileri, gerek Avrupa Birliği'ne üyelik süreci doğrultusunda demokratik kurumların güçlü ve istikrarlı işleyişini güvence altına alacak düzenlemeleri yapmayı sürdürmekteyiz. Bir yandan mevcut yasal düzenlemelerin uygulamaya tam olarak yansımalarının sağlanması için çaba harcarken, diğer yandan Avrupa Birliği siyasi kriterlerine ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi sistemine tam uyumu sağlayacak yasal düzenlemeleri gerçekleştirmekteyiz.

Bu çerçevede, Altıncı ve Yedinci Uyum Paketleri'ne ilişkin yasalar yürürlüğe girmiş bulunmaktadır. Ayrıca, Gözden Geçirilmiş Katılım Ortaklığı belgesinde yer alan uluslararası sözleşmelere taraf olmaya yönelik çalışmalarımız devam etmektedir. Bu bağlamda, temel insan hakları belgeleri arasında yer alan Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme ile Ekonomik, Kültürel ve Sosyal Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'nin onay süreci tamamlanmıştır. İkiz Sözleşmeler olarak da bilinen sözkonusu sözleşmelerin onay belgelerinin BM Genel Sekreterliği'ne tevdi edilmesiyle beraber, ülkemiz altı temel BM insan hakları sözleşmesinin tümüne taraf hale gelmiştir. Barış zamanında idam cezasını yasaklayan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne Ek 6 No'lu Protokol TBMM tarafından onaylanmış, onay belgesi Avrupa Konseyi Sekreteryası'na tevdi edilerek, onay işlemleri tamamlanmıştır. Ülkemiz ayrıca, ölüm cezasını her koşulda kaldıran Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne Ek 13 No'lu Protokol'ün de imza sürecini başlatmış bulunmaktadır.

İnsan hakları ve temel özgürlükler konusunda ulusal standartlarımızı ne ölçüde yükselttiğimizin bir göstergesi olarak, burada ayrıca, Avrupa İşkencenin Önlenmesi Komitesi'nin ülkemiz hakkındaki raporlarının gizliliklerinin düzenli olarak kaldırılarak, yayınlanmalarına izin verildiğini, bunun da Avrupa Konseyi çevrelerinde çok olumlu karşılandığını belirtmek istiyorum. Böylece, bir yandan ülkemizde bu alanda ortaya çıkan gelişmelerin tarafsız bir uluslararası komite eliyle saptanması sağlanmakta, diğer yandan da gizliliği korunan raporlar üzerinde ülkemiz aleyhine yapılan spekülasyonlara son verilmiş olmaktadır.

Article 6. 1. Le droit à la vie est inhérent à la personne humaine. Ce droit doit être protégé par la loi. Nul ne peut être arbitrairement privé de la vie.

2. Dans les pays où la peine de mort n'a pas été abolie, une sentence de mort ne peut être prononcée que pour les crimes les plus graves, conformément à la législation en vigueur au moment où le crime a été commis et qui ne doit pas être en contradiction avec les dispositions du présent Pacte ni avec la Convention pour la prévention et la répression du crime de génocide¹. Cette peine ne peut être appliquée qu'en vertu d'un jugement définitif rendu par un tribunal compétent.

3. Lorsque la privation de la vie constitue le crime de génocide, il est entendu qu'aucune disposition du présent article n'autorise un Etat partie au présent Pacte à déroger d'aucune manière à une obligation quelconque assumée en vertu des dispositions de la Convention pour la prévention et la répression du crime de génocide.

4. Tout condamné à mort a le droit de solliciter la grâce ou la commutation de la peine. L'amnistie, la grâce ou la commutation de la peine de mort peuvent dans tous les cas être accordées.

5. Une sentence de mort ne peut être imposée pour des crimes commis par des personnes âgées de moins de 18 ans et ne peut être exécutée contre des femmes enceintes.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être invoquée pour retarder ou empêcher l'abolition de la peine capitale par un Etat partie au présent Pacte.

Article 18. 1. Toute personne a droit à la liberté de pensée, de conscience et de religion; ce droit implique la liberté d'avoir ou d'adopter une religion ou une conviction de son choix, ainsi que la liberté de manifester sa religion ou sa conviction, individuellement ou en commun, tant en public qu'en privé, par le culte et l'accomplissement des rites, les pratiques et l'enseignement.

2. Nul ne subira de contrainte pouvant porter atteinte à sa liberté d'avoir ou d'adopter une religion ou une conviction de son choix.

3. La liberté de manifester sa religion ou ses convictions ne peut faire l'objet que des seules restrictions prévues par la loi et qui sont nécessaires à la protection de la sécurité, de l'ordre et de la santé publique, ou de la morale ou des libertés et droits fondamentaux d'autrui.

4. Les Etats parties au présent Pacte s'engagent à respecter la liberté des parents et, le cas échéant, des tuteurs légaux, de faire assurer l'éducation religieuse et morale de leurs enfants conformément à leurs propres convictions.

Artikel 6

- (1)** Jeder Mensch hat ein angebotenes Recht auf Leben. Dieses Recht ist gesetzlich zu schützen. Niemand darf willkürlich seines Lebens beraubt werden.
- (2)** In Staaten, in denen die Todesstrafe nicht abgeschafft worden ist, darf ein Todesurteil nur für schwerste Verbrechen auf Grund von Gesetzen verhängt werden, die zur Zeit der Begehung der Tat in Kraft waren und die den Bestimmungen dieses Paktes und der Konvention über die Verhütung und Bestrafung des Völkermordes nicht widersprechen. Diese Strafe darf nur auf Grund eines von einem zuständigen Gericht erlassenen rechtskräftigen Urteils vollstreckt werden.
- (3)** Erfüllt die Tötung den Tatbestand des Völkermordes, so ermächtigt dieser Artikel die Vertragsstaaten nicht, sich in irgendeiner Weise einer Verpflichtung zu entziehen, die sie nach den Bestimmungen der Konvention über die Verhütung und Bestrafung des Völkermordes übernommen haben.
- (4)** Jeder zum Tode Verurteilte hat das Recht, um Begnadigung oder Umwandlung der Strafe zu bitten. Amnestie, Begnadigung oder Umwandlung der Todesstrafe kann in allen Fällen gewährt werden.
- (5)** Die Todesstrafe darf für strafbare Handlungen, die von Jugendlichen unter 18 Jahren begangen worden sind, nicht verhängt und an schwangeren Frauen nicht vollstreckt werden.
- (6)** Keine Bestimmung dieses Artikels darf herangezogen werden, um die Abschaffung der Todesstrafe durch einen Vertragsstaat zu verzögern oder zu verhindern.

Artikel 18

- (1)** Jedermann hat das Recht auf Gedanken-, Gewissens- und Religionsfreiheit. Dieses Recht umfaßt die Freiheit, eine Religion oder eine Weltanschauung eigener Wahl zu haben oder anzunehmen, und die Freiheit, seine Religion oder Weltanschauung allein oder in Gemeinschaft mit anderen, öffentlich oder privat durch Gottesdienst, Beachtung religiöser Bräuche, Ausübung und Unterricht zu bekunden.
- (2)** Niemand darf einem Zwang ausgesetzt werden, der seine Freiheit, eine Religion oder eine Weltanschauung seiner Wahl zu haben oder anzunehmen, beeinträchtigen würde.
- (3)** Die Freiheit, seine Religion oder Weltanschauung zu bekunden, darf nur den gesetzlich vorgesehenen Einschränkungen unterworfen werden, die zum Schutz der öffentlichen Sicherheit, Ordnung, Gesundheit, Sittlichkeit oder der Grundrechte und -freiheiten anderer erforderlich sind.
- (4)** Die Vertragsstaaten verpflichten sich, die Freiheit der Eltern und gegebenenfalls des Vormunds oder Pflegers zu achten, die religiöse und sittliche Erziehung ihrer Kinder in Übereinstimmung mit ihren eigenen Überzeugungen sicherzustellen.

Article 6

1. Every human being has the inherent right to life. This right shall be protected by law. No one shall be arbitrarily deprived of his life.
2. In countries which have not abolished the death penalty, sentence of death may be imposed only for the most serious crimes in accordance with the law in force at the time of the commission of the crime and not contrary to the provisions of the present Covenant and to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide. This penalty can only be carried out pursuant to a final judgement rendered by a competent court.
3. When deprivation of life constitutes the crime of genocide, it is understood that nothing in this article shall authorize any State Party to the present Covenant to derogate in any way from any obligation assumed under the provisions of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide.
4. Anyone sentenced to death shall have the right to seek pardon or commutation of the sentence. Amnesty, pardon or commutation of the sentence of death may be granted in all cases.
5. Sentence of death shall not be imposed for crimes committed by persons below eighteen years of age and shall not be carried out on pregnant women.
6. Nothing in this article shall be invoked to delay or to prevent the abolition of capital punishment by any State Party to the present Covenant.

Article 18

1. Everyone shall have the right to freedom of thought, conscience and religion. This right shall include freedom to have or to adopt a religion or belief of his choice, and freedom, either individually or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in worship, observance, practice and teaching.
2. No one shall be subject to coercion which would impair his freedom to have or to adopt a religion or belief of his choice.
3. Freedom to manifest one's religion or beliefs may be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary to protect public safety, order, health, or morals or the fundamental rights and freedoms of others. 4. The States Parties to the present Covenant undertake to have respect for the liberty of parents and, when applicable, legal guardians to ensure the religious and moral education of their children in conformity with their own convictions.

Madde 6 [Yaşama hakkı]

1. Her insan doğuştan yaşama hakkına sahiptir. Bu hak hukuk tarafından korunur. Hiç kimse yaşama hakkından keyfi olarak yoksun bırakılamaz.
2. Ölüm cezası kaldırmamış olan ülkelerde, suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan hukuka uygun olarak ve bu Sözleşme ile Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'nin hükümlerine aykırı olmayacak biçimde, sadece çok ağır suçlar için ölüm cezası verilebilir. Bu ceza sadece yetkili mahkeme tarafından verilen nihai karardan sonra infaz edilebilir.
3. Yaşamdan yoksun bırakmanın bir soykırım suçunu oluşturması halinde, bu maddedeki hiç bir hüküm, bu Sözleşmeye Taraf bir Devlete Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'nin hükümlerine göre üstlendiği yükümlülüklerini azaltma yetkisi verdiği şeklinde anlaşılabilir.
4. Ölüm cezasına mahkum olan bir kimse bağışlanması veya cezasının hafifletilmesini isteme hakkına sahiptir. Her olayda ölüm cezasının affı, bağışlama veya hafifletme verilebilir.
5. Yaşı on sekizden küçük olan kimselere işledikleri suçlar nedeniyle ölüm cezası verilemez; hamile kadınların ölüm cezaları infaz edilemez.
6. Bu maddedeki hiç bir hüküm, ölüm cezasının bu Sözleşmeye Taraf bir Devlet tarafından kaldırılmasını engellemek veya ertelemek için ileri sürülemez.

Madde 18 [Düşünce, vicdan, ve din özgürlüğü]

1. Herkes düşünce, vicdan ve din özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak kendi tercihiyle bir dini kabul etme veya bir inanca sahip olma özgürlüğü ile, tek başına veya başkalarıyla birlikte toplu bir biçimde, aleni veya özel olarak, dinini veya inancını ibadet, uygulama, öğretim şeklinde açığa vurma özgürlüğünü de içerir.
2. Hiç kimse, kendi tercihi olan bir dini kabul etme veya inanca sahip olma özgürlüğünü zayıflatacak bir zorlamaya tabi tutulamaz.
3. Bir kimsenin dinini veya inancını açığa vurma özgürlüğü ancak kamu güvenliği, kamu düzeni, sağlık veya ahlak veya başkalarının hak ve özgürlüklerini korumak amacıyla, hukuken öngörülen ve

Kırsal ve Şehirli Hukuk Ulaştırması Sözleşmesi b3/KSH

- demokratik bir toplumda gerekli olan sınırlamalara tabi tutulabilir.
4. Bu Sözleşmeye Taraf Devletler, anne-babalar ile, mümkünse vasilerin kendi inançlarına uygun biçimde çocuklarına din ve ahlak eğitimi verilmesini isteme özgürlüğüne saygı göstermeyi taahhüt ederler.

**2001 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI TÜRKÇE
KOMPOZİSYON**

“Montrö Sözleşmesi’nin hükümleri çerçevesinde, ticaret gemileri ile ilgili olarak seyr-ü sefer ve çevre güvenliği açısından Türkiye’nin barış zamanında boğazlardan geçişi düzenleme yetkisinin kapsamı ve sınırlarını açıklayınız. ÇHC’nin Ukrayna’dan satın aldığı Varyak isimli geminin silah ve teçhizatının söküldüğünü de dikkate alarak Boğazlardan geçişine ilişkin son tartışmaları değerlendiriniz.

2. 2001

YABANCI DİLDE KOMPOZİSYON

Türkiye'nin AB'ne üyelik sürecinde, Kopenhag siyasi kriterlerinin yerine getirilmesi için, Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklikler hakkındaki görüşlerinizi açıklayınız.

AVRUPA BİRLİĞİ TEMEL HAKLAR TASLAK BİLDİRGESİ

BÖLÜM II

ÖZGÜRLÜKLER

Madde 6

Özgürlük ve güvenlik hakkı

Herkes kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkına sahiptir.

Madde 7

Özel ve aile yaşamına saygı

Herkes, özel ve aile yaşamına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir.

Madde 8

Kişisel bilgilerin korunması

1. Herkes, kendisine ilişkin kişisel bilgilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir.
2. Bu tür bilgiler, belirtilen amaçlar için ve ilgili kişinin muvafakatine veya yastada öngörülen başka meşru temele dayalı olarak adil şekilde kullanılmalıdır. Herkes, kendisi hakkında toplanmış olan bilgilere erişme ve bunlarda düzeltme yaptırma hakkına sahiptir.
3. Bu kurallara uyulması, bağımsız bir makam tarafından denetlenecektir.

Madde 9

Evlenme ve aile kurma hakkı

Evlenme hakkı ve aile kurma hakkı, bu hakların kullanılmasına ilişkin ulusal mevzuata uygun olarak teminat altına alınacaktır.

Madde 10

Düşünce, vicdan ve din özgürlüğü

1. Herkes, düşünce, din ve vicdan özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, din veya inancını değiştirme özgürlüğünü ve din veya inancını tek başına veya topluluk halinde aleni veya gizli olarak ibadet etme, öğretme, uygulama ve gereklerine uyma şeklinde açığa vurma özgürlüğünü içerir.
2. Bu hakkın kullanılmasına ilişkin ulusal mevzuata uygun olarak dini nedenlerle askerlik görevini yapmayı reddetme hakkı tanınmaktadır.

▷ **FUNCTION**

The Council of the European Union is a Community institution exercising the powers conferred upon it by the Treaties.

Under the Treaty establishing the European Community, the main responsibilities of the Council are the following:

- the Council is the Community's legislative body; for a wide range of Community issues, it exercises that legislative power in co-decision with the European Parliament
- the Council coordinates the general economic policies of the Member States;
- the Council concludes, on behalf of the Community, international agreements between the latter and one or more States or international organisations;
- the Council and the European Parliament constitute the budgetary authority that adopts the Community's budget.

Under the Treaty on European Union,

- the Council takes the decisions necessary for defining and implementing the common foreign and security policy, on the basis of general guidelines established by the European Council;
- coordinates the activities of Member States and adopts measures in the field of police and judicial cooperation in criminal matters.

**FONCTION
DU
CONSEIL**

Le Conseil de l'Union européenne est une institution communautaire exerçant les pouvoirs qui lui sont dévolus par les traités. En vertu du traité instituant la Communauté européenne, les principales compétences du Conseil sont les suivantes :

- le Conseil est l'organe législatif de la Communauté ; pour un large éventail de compétences communautaires, il exerce ce pouvoir législatif en co-décision avec le Parlement européen ;
- le Conseil assure la coordination des politiques économiques générales des Etats membres ;
- le Conseil conclut, au nom de la Communauté, les accords internationaux entre celle-ci et un ou plusieurs Etats ou organisations internationales ;
- le Conseil et le Parlement européen constituent l'autorité budgétaire qui arrête le budget de la Communauté.

En vertu du traité sur l'Union européenne,

- le Conseil prend les décisions nécessaires à la définition et à la mise en œuvre de la politique étrangère et de sécurité commune, sur la base des orientations générales définies par le Conseil européen
- assure la coordination de l'action des Etats membres et adopte les mesures dans le domaine de la coopération policière et judiciaire en matière pénale.

AUFGABEN

Der Rat der Europäischen Union ist ein Organ der Gemeinschaft, das die Befugnisse wahrnimmt, die ihm mit den Verträgen übertragen worden sind.

Nach dem Vertrag zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft hat der Rat im wesentlichen folgende Befugnisse:

- Der Rat ist das gesetzgebende Organ der Gemeinschaft; er übt diese legislative Gewalt bei einem breiten Spektrum gemeinschaftlicher Befugnisse im Rahmen des Mitentscheidungsverfahrens mit dem Europäischen Parlament aus
- der Rat sorgt für die Abstimmung der Wirtschaftspolitik der Mitgliedstaaten;
- der Rat schließt im Namen der Gemeinschaft internationale Übereinkünfte zwischen der Gemeinschaft und einem oder mehreren Staaten oder internationalen Organisationen;
- der Rat und das Europäische Parlament bilden die Haushaltsbehörde, die den Haushaltsplan der Gemeinschaft feststellt.

Nach dem Vertrag über die Europäische Union

- trifft der Rat die für die Festlegung und Durchführung der gemeinsamen Außen- und Sicherheitspolitik erforderlichen Entscheidungen auf der Grundlage der vom Europäischen Rat festgelegten allgemeinen Leitlinien;
- koordiniert der Rat die Aktionen der Mitgliedstaaten und erläßt Maßnahmen im Bereich der polizeilichen und justitiellen Zusammenarbeit in Strafsachen.

► FUNCTION

The Council of the European Union is a Community institution exercising the powers conferred upon it by the Treaties.

Under the Treaty establishing the European Community, the main responsibilities of the Council are the following:

- the Council is the Community's legislative body; for a wide range of Community issues, it exercises that legislative power in co-decision with the European Parliament
- the Council coordinates the general economic policies of the Member States;
- the Council concludes, on behalf of the Community, international agreements between the latter and one or more States or international organisations;
- the Council and the European Parliament constitute the budgetary authority that adopts the Community's budget.

Under the Treaty on European Union,

- the Council takes the decisions necessary for defining and implementing the common foreign and security policy, on the basis of general guidelines established by the European Council;
- coordinates the activities of Member States and adopts measures in the field of police and judicial cooperation in criminal matters.

FONCTION DU CONSEIL

Le Conseil de l'Union européenne est une institution communautaire exerçant les pouvoirs qui lui sont dévolus par les traités. En vertu du traité instituant la Communauté européenne, les principales compétences du Conseil sont les suivantes :

- le Conseil est l'organe législatif de la Communauté ; pour un large éventail de compétences communautaires, il exerce ce pouvoir législatif en co-décision avec le Parlement européen ;
- le Conseil assure la coordination des politiques économiques générales des Etats membres ;
- le Conseil conclut, au nom de la Communauté, les accords internationaux entre celle-ci et un ou plusieurs Etats ou organisations internationales ;
- le Conseil et le Parlement européen constituent l'autorité budgétaire qui arrête le budget de la Communauté.

En vertu du traité sur l'Union européenne,

- le Conseil prend les décisions nécessaires à la définition et à la mise en œuvre de la politique étrangère et de sécurité commune, sur la base des orientations générales définies par le Conseil européen
- assure la coordination de l'action des Etats membres et adopte les mesures dans le domaine de la coopération policière et judiciaire en matière pénale.

AUFGABEN

Der Rat der Europäischen Union ist ein Organ der Gemeinschaft, das die Befugnisse wahrnimmt, die ihm mit den Verträgen übertragen worden sind.

Nach dem Vertrag zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft hat der Rat im wesentlichen folgende Befugnisse:

- Der Rat ist das gesetzgebende Organ der Gemeinschaft; er übt diese legislative Gewalt bei einem breiten Spektrum gemeinschaftlicher Befugnisse im Rahmen des Mitentscheidungsverfahrens mit dem Europäischen Parlament aus
- der Rat sorgt für die Abstimmung der Wirtschaftspolitik der Mitgliedstaaten;
- der Rat schließt im Namen der Gemeinschaft internationale Übereinkünfte zwischen der Gemeinschaft und einem oder mehreren Staaten oder internationalen Organisationen;
- der Rat und das Europäische Parlament bilden die Haushaltsbehörde, die den Haushaltsplan der Gemeinschaft feststellt.

Nach dem Vertrag über die Europäische Union

- trifft der Rat die für die Festlegung und Durchführung der gemeinsamen Außen- und Sicherheitspolitik erforderlichen Entscheidungen auf der Grundlage der vom Europäischen Rat festgelegten allgemeinen Leitlinien;
- koordiniert der Rat die Aktionen der Mitgliedstaaten und erläßt Maßnahmen im Bereich der polizeilichen und justitiellen Zusammenarbeit in Strafsachen.

AVRUPA BİRLİĞİ TEMEL HAKLAR TASLAK BİLDİRGESİ

BÖLÜM II

ÖZGÜRLÜKLER

Madde 6

Özgürlük ve güvenlik hakkı

Herkes kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkına sahiptir.

Madde 7

Özel ve aile yaşamına saygı

Herkes, özel ve aile yaşamına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir.

Madde 8

Kişisel bilgilerin korunması

1. Herkes, kendisine ilişkin kişisel bilgilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir.
2. Bu tür bilgiler, belirtilen amaçlar için ve ilgili kişinin muvafakatine veya yastada öngörülen başka meşru temele dayalı olarak adil şekilde kullanılmalıdır. Herkes, kendisi hakkında toplanmış olan bilgilere erişme ve bunlarda düzeltme yaptırma hakkına sahiptir.
3. Bu kurallara uyulması, bağımsız bir makam tarafından denetlenecektir.

Madde 9

Evlenme ve aile kurma hakkı

Evlenme hakkı ve aile kurma hakkı, bu hakların kullanılmasına ilişkin ulusal mevzuata uygun olarak teminat altına alınacaktır.

Madde 10

Düşünce, vicdan ve din özgürlüğü

1. Herkes, düşünce, din ve vicdan özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, din veya inancını değiştirme özgürlüğünü ve din veya inancını tek başına veya topluluk halinde, aleni veya gizli olarak ibadet etme, öğretme, uygulama ve gereklerine uyma şeklinde, açığa vurma özgürlüğünü içerir.
2. Bu hakkın kullanılmasına ilişkin ulusal mevzuata uygun olarak dini nedenlerle askerlik görevini yapmayı reddetme hakkı tanınmaktadır.

**2001 ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI TÜRKÇE
KOMPOZİSYON**

“Montrö Sözleşmesi’nin hükümleri çerçevesinde, ticaret gemileri ile ilgili olarak seyr-ü sefer ve çevre güvenliği açısından Türkiye’nin barış zamanında boğazlardan geçişi düzenleme yetkisinin kapsamı ve sınırlarını açıklayınız. ÇHC’nin Ukrayna’dan satın aldığı Varyak isimli geminin silah ve teçhizatının söküldüğünü de dikkate alarak Boğazlardan geçişine ilişkin son tartışmaları değerlendiriniz.

YABANCI DİLDE KOMPOZİSYON

Türkiye'nin AB'ne üyelik sürecinde, Kopenhag siyasi kriterlerinin yerine getirilmesi için, Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklikler hakkındaki görüşlerinizi açıklayınız.

ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
TÜRKÇE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME

28 EYLÜL 1998

Montrö Sözleşmesi'nde ifade edilen Boğazlardan geçiş serbestisi ilkesini gözönünde tutarak; Türkiye'nin çevre kirliliğinin önlenmesine ilişkin bir kanun kabul etmesi ve bu kanunda çevre kirliliğine neden olan yabancı gemilerin durdurulmasının öngörülmesi halinde, bu kanunun anılan sözleşmeye ne ölçüde uygun olacağını tartışınız.

**BOĞAZLAR REJİMİNE İLİŞKİN OLARAK, MONTREUX'DE
20 TEMMUZ 1936 DA İMZALANAN SÖZLEŞME**

MAJESTE BULGARLAR KRALI, FRANSA CUMHURİYETİ BAŞKANI, MAJESTE BÜYÜK BRİTANYA, İRLANDA VE DENİZLER ÖTESİ BRİTANYA ÜLKELERİ KRALI, HİNDİSTAN İMPARATORU, MAJESTE ELENLER KRALI, MAJESTE JAPONYA İMPARATORU, MAJESTE ROMANYA KRALI, TÜRKİYE CUMHURİYETİ BAŞKANI, SOVYET' SOSYALİST CUMHURİYETLERİ BİRLİĞİ MERKEZ YÜRÜTME KOMİTESİ, VE MAJESTE YUGOSLAVYA KRALI;

"Boğazlar" genel deyimiyile belirtilen Çanakkale Boğazı, Marmara Denizi ve Karadeniz Boğazı'ndan geçişi ve gemilerin-gidiş gelişini (ulaşımı), Lozan'da, 24 Temmuz 1923 tarihinde imzalanmış olan Barış Andlaşmasının 23. maddesiyle saptanmış ilkeyi¹, Türkiye'nin güvenliği ve Karadeniz'de, kıyıdaş Devletlerin güvenliği çerçevesinde koruyacak biçimde, düzenlemek isteğiyle duygulu olarak;

İşbu Sözleşmeyi, 24 Temmuz 1923 de Lozan'da imzalanmış olan Sözleşmenin² yerine koymağı kararlaştırmışlar ve Tamyetkili Temsilcilerini aşağıda belirtildiği üzere atamışlardır:

MAJESTE BULGARLAR KRALI:

Doktor Nicolas P. NİCOLAEV, Tamyetkili Ortaelçi, Dışişleri ve Mezhepler Bakanlığı Genel Sekreteri;

B. Pierre NEİCOV, Tamyetkili Ortaelçi, Dışişleri ve Mezhepler Bakanlığı Siyasal İşler Müdürü.

FRANSA CUMHURİYETİ BAŞKANI:

B. PAUL-BONCOUR, Senatör, Milletler Cemiyeti'nde Fransa'nın Sürekli Temsilcisi, eski Başbakan, eski Dışişleri Bakanı, *Légion d'honneur* nişanının *Chevalier* rütbesi, Savaş Haçı nişanı;

B. HENRİ PONSOT, Fransa Cumhuriyeti'nin Ankara'da Olağanüstü ve Tamyetkili Büyükelçisi, *Légion d'honneur* nişanının *Grand Officier* rütbesi.

¹ Lozan Barış Andlaşmasının 23. maddesi şöyledir: "Bağlı Yüksek Taraflar, Boğazlar rejimine ilişkin bugünkü tarihli yapılmış olan Sözleşmede öngörüldüğü üzere, Çanakkale Boğazı'nda, Marmara Denizi'nde ve Karadeniz Boğazı'nda, denizden ve havadan, barış zamanında olduğu gibi savaş zamanında da, geçiş ve gidiş-geliş (ulaşım) serbestliği ilkesini kabul ve ilân etmekte görüş birliğine varmışlardır. Bu sözleşme, Yüksek Taraflar bakımından, sanki bu Andlaşmanın içindeymiş gibi, aynı güç ve değerde olacaktır." *Lozan Barış Konferansı. Tutanaklar - Belgeler* (çeviren Seha L. MERAY), Takım II, cilt 2, Ankara, 1973, s. 8

² Boğazlar Rejimine İlişkin Lozan Sözleşmesi için bakınız: *Lozan Barış Konferansı. Tutanaklar - Belgeler* (çeviren Seha L. MERAY), Takım II, cilt 2, Ankara, 1973, ss. 54-64.

MAJESTE YUGOSLAVYA KRALI:

B. Ivan SOUBBOTITCH, Yugoslavya'nın Milletler Cemiyeti'nde Sürekli Temsilcisi.

BU TEMSİLCİLER, yetki belgelerini gösterdikten ve bu belgeler usulüne uygun ve geçerli kabul edildikten sonra, aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmaya varmışlardır:

Birinci Madde.

Bağıtlı Yüksek Taraflar, Boğazlar'da denizden geçiş ve gidiş-geliş (ulaşım) özgürlüğü ilkesini kabul ederler ve doğrularlar.

Bu özgürlüğün kullanılışı bundan böyle işbu Sözleşme hükümleriyle düzenlenmiştir.

KESİM I. - TİCARET GEMİLERİ.

Madde 2.

Barış zamanında, ticaret gemileri, gündüz ve gece, bayrak ve yük ne olursa olsun, aşağıdaki 3. madde hükümleri saklı kalmak üzere, hiçbir işlem (formalite) olmaksızın, Boğazlar'dan geçiş ve gidiş-geliş (ulaşım) tam özgürlüğünden yararlanacaklardır. Bu gemiler, Boğazlar'ın bir limanına uğramaksızın transit geçerlerken, Türk makamlarınca, alınması işbu Sözleşmesinin I sayılı Ek'inde öngörülen vergilerden ve harçlardan başka, bu gemilerden hiçbir vergi ya da harç alınmayacaktır.

Bu vergilerin ya da harçların alınmasını kolaylaştırmak üzere, Boğazlar'dan geçecek ticaret gemileri, 3. maddede belirtilen istasyonun görevlilerine adlarını, uyrukluklarını, tonajlarını, gidecekleri yeri ve nereden geldiklerini bildireceklerdir.

Kılavuzluk ve yedekçilik (römorkörcülük) isteğe bağlı kalmaktadır.

Madde 3.

Ege Denizi'nden ya da Karadeniz'den Boğazlar'a giren her gemi, uluslararası sağlık kuralları çerçevesinde Türk yasalarıyla konulmuş olan sağlık denetimi için, Boğazlar'ın girişine yakın bir sağlık istasyonunda duracaktır. Bu denetim, bir temiz sağlık belgesi (patentesi) ya da işbu maddenin 2. fıkrasındaki hükümlerin kapsamına girmediklerini doğrulayan bir sağlık bildirisi gösteren gemiler için, gündüz ve gece, olabildiği en büyük hızla yapılacak ve bu gemiler Boğazlar'dan geçişleri sırasında başka hiçbir duruş zorunda bırakılmayacaklardır.

İçinde veba, kolera, sarı humma, lekeli humma (*typhus exanthématique*) ya da çiçek hastalığı olayları bulunan ya da yedi günden az bir süre önce bu hastalıklar bulunmuş olan gemilerle, bulaşık bir limandan beş kez yirmi-dört saatten az bir süreden beri ayrılmış olan gemiler, Türk makamlarının gösterebilecekleri sağlık koruma görevlilerini gemiye almak üzere, sağlık istasyonunda duracaklardır. Bu yüzden, hiçbir vergi ya da harç alınmayacaktır; sağlık koruma görevlileri Boğazlar'ın çıkışında bir sağlık istasyonunda gemiden indirileceklerdir.

ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ SINAVI
YABANCI DİLDE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME.
28 EYLÜL 1998

Uluslararası Andlaşmaların tanımını dikkate alarak andlaşmaların uygulanmasına hakim olan temel ilkeleri açıklayınız ve andlaşmaların (ikili ve çok taraflı olma hallerini de gözönünde tutarak) hukuki bağlayıcılıklarının sona eriş şekillerini anlatınız.

29.09.1998

ADAY HUKUK MÜSAVİRLİĞİ SINAVI
TÜRKÇE'DEN YABANCI DİLE ÇEVİRİ

Yasama görevini yürüten Meclisin yapısı ve işleyişi, görev ve yetkileri Anayasa ile açıkça belirlenmiştir. Yasama Meclisi, bir yandan yasama görevini yerine getirir, diğer yandan da hükümetin siyasal açıdan denetimini yapar. Yasama görevi, genel olarak, yasa koymak, değiştirmek ve kaldırmak anlamına gelir. Meclisin siyasal denetim yanında, hukuk kuralı koymakla ilgisi olmayan görevleri de vardır: ölüm cezasının onaylanması, devlet bütçesinin kabul edilmesi gibi.

Kamu yönetimi ile yasama organı arasında dolaylı bir ilişki vardır. Yönetimin yasama ile, yasamanın yönetim ile olan ilişkisi hükümet yolu ile sağlanır. Yasama, çıkardığı yasalarla ve ülkenin önemli sorunları konusunda aldığı siyasal kararlarla kamu yönetimini etkiler. Kamu yönetiminin görevi, yasamanın aldığı siyasal kararları gerçekleştirmek ve yasaların uygulanması için gerekeni yapmaktır. Buna karşılık, kamu yönetiminin de çeşitli yollarla yasamayı etkileme olanağı vardır. Bilindiği gibi, yasamanın çıkaracağı yasaların çoğunun hazırlık çalışmaları, kamu yönetimince yapılır. Yönetimsel kuruluşlar, bu gibi çalışmaları yaparken, yasamayı büyük ölçüde etkilerler; yasaların ve politik kararların oluşmasına katkıda bulunurlar.

Article 2

1. Everyone's right to life shall be protected by law. No one shall be deprived of his life intentionally save in the execution of a sentence of a court following his conviction of a crime for which this penalty is provided by law.

2. Deprivation of life shall not be regarded as inflicted in contravention of this Article when it results from the use of force which is no more than absolutely necessary :

(a) in defence of any person from unlawful violence;

(b) in order to effect a lawful arrest or to prevent the escape of a person lawfully detained;

(c) in action lawfully taken for the purpose of quelling a riot or insurrection.

Article 3

No one shall be subjected to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 4

1. No one shall be held in slavery or servitude.

2. No one shall be required to perform forced or compulsory labour.

3. For the purpose of this Article the term "forced or compulsory labour" shall not include;

(a) any work required to be done in the ordinary course of detention imposed according to the provisions of Article 5 of this Convention or during conditional release from such detention;

(b) any service of a military character or, in case of conscientious objectors in countries where they are recognised, service exacted instead of compulsory military service;

(c) any service exacted in case of an emergency or calamity threatening the life or well-being of the community;

(d) any work or service which forms part of normal civic obligations.

Article 2

1. Le droit de toute personne à la vie est protégé par la loi. La mort ne peut être infligée à quiconque intentionnellement, sauf en exécution d'une sentence capitale prononcée par un tribunal au cas où le délit est puni de cette peine par la loi.

2. La mort n'est pas considérée comme infligée en violation de cet article dans les cas où elle résulterait d'un recours à la force rendu absolument nécessaire :

- a) pour assurer la défense de toute personne contre la violence illégale ;
- b) pour effectuer une arrestation régulière ou pour empêcher l'évasion d'une personne régulièrement détenue ;
- c) pour réprimer, conformément à la loi, une émeute ou une insurrection.

Article 3

Nul ne peut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumains ou dégradants.

Article 4

1. Nul ne peut être tenu en esclavage ni en servitude.

2. Nul ne peut être astreint à accomplir un travail forcé ou obligatoire.

3. N'est pas considéré comme "travail forcé ou obligatoire" au sens du présent article :

a) tout travail requis normalement d'une personne soumise à la détention dans les conditions prévues par l'article 5 de la présente Convention, ou durant sa mise en liberté conditionnelle ;

b) tout service de caractère militaire ou, dans le cas d'objecteurs de conscience dans les pays où l'objection de conscience est reconnue comme légitime, à un autre service à la place du service militaire obligatoire ;

c) tout service requis dans le cas de crises ou de calamités qui menacent la vie ou le bien-être de la communauté ;

d) tout travail ou service formant partie des obligations civiques normales.

Art. 2. [Das Recht aller auf Leben] (1) Das Recht jedes Menschen auf das Leben wird gesetzlich geschützt. Abgesehen von der Vollstreckung eines Todesurteils, das von einem Gericht im Falle eines mit der Todesstrafe bedrohten Verbrechens ausgesprochen worden ist, darf eine absichtliche Tötung nicht vorgenommen werden.

(2) Die Tötung wird nicht als Verletzung dieses Artikels betrachtet, wenn sie sich aus einer unbedingt erforderlichen Gewaltanwendung ergibt:

- a) um die Verteidigung eines Menschen gegenüber rechtswidriger Gewaltanwendung sicherzustellen;
- b) um eine ordnungsgemäße Festnahme durchzuführen oder das Entkommen einer ordnungsgemäß festgehaltenen Person zu verhindern;
- c) um im Rahmen der Gesetze einen Aufruhr oder einen Aufstand zu unterdrücken.

Art. 3. [Verbot der Folter] Niemand darf der Folter oder unmenschlicher oder erniedrigender Strafe oder Behandlung unterworfen werden.

Art. 4. [Verbot der Sklaverei und Zwangsarbeit] (1) Niemand darf in Sklaverei oder Leibeigenschaft gehalten werden.

(2) Niemand darf gezwungen werden, Zwangs- oder Pflichtarbeit zu verrichten.

(3) Als „Zwangs- oder Pflichtarbeit“ im Sinne dieses Artikels gilt nicht:

- a) jede Arbeit, die normalerweise von einer Person verlangt wird, die unter den von Artikel 5 der vorliegenden Konvention vorgesehenen Bedingungen in Haft gehalten oder bedingt freigelassen worden ist;
- b) jede Dienstleistung militärischen Charakters, oder im Falle der Verweigerung aus Gewissensgründen in Ländern, wo diese als berechtigt anerkannt ist, eine sonstige anstelle der militärischen Dienstpflicht treuende Dienstleistung;
- c) jede Dienstleistung im Falle von Notständen und Katastrophen, die das Leben oder das Wohl der Gemeinschaft bedrohen;
- d) jede Arbeit oder Dienstleistung, die zu den normalen Bürgerpflichten gehört.

ŞUBAT 1996

ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ YAZILI

SINAV SORULARI

(TÜRKÇE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME)

1) Ekte 1949 Cenevre İnsancıl Hukuk Sözleşmelerinin 3.maddesi verilmektedir. Bu maddeyi inceleyerek uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmalarda uygulanması gereken kuralları ve koşullarını öteki bilgilerinizi de katarak açıklayınız.

Madde — 3

Milletlerarası mahiyette olmayan bir silahlı anlaşmazlığın Yüksek Akid Taraflardan birinin toprakları üzerinde çıkması halinde, anlaşmazlığa taraf teşkil edenlerden her biri, en az olarak, aşağıdaki hükümleri uygulamakla mükellef olacaktır:

1. Muhasamata doğrudan doğruya iştirak etmiyen kişiler, silâhlarını terkedenler ve hastalık, yaralılık, mevkufluk veya herhangi bir sebeple muharebe dışı kalanlar, ırk, renk, din ve akide, cinsiyet, doğum ve servet veya buna benzer herhangi bir kıstasa dayanan ve aleyhte görülen hiçbir tefrik yapılmadan insani surette muamele görecektir.

Bu sebeple, yukarıda bahis konusu kişilere, aşağıdaki muamelelerin yapılması, nerede ve ne zaman olursa olsun, memnurdur ve memnu kalacaktır.

- a) Hayata, vücut bütünlüğüne ve şahsa tecavüz her nevi katil, sakatlama, vahşice muamele, işkence ve eziyet;
- b) Rehine almak;
- c) Şahısların izzetli nefislerine tecavüz, bilhassa hakaretamiz ve haysiyet kırıcı muameleler;
- d) Medeni milletlerce elzem olarak tanınan adli teminatı haliz nizami bir mahkeme tarafından önceden bir yargılama olmaksızın verilen mahkûmiyet kararları ile idam cezalarının infazı.

2. Yaralı ve hastalar toplanacak ve tedavi edilecektir.

Milletlerarası Kızılağ Komitesi gibi tarafsız insani bir teşkilât, anlaşmazlık halindeki taraflara hizmetlerini arzedebilecektir.

Anlaşmazlık halindeki Taraflar, bundan başka, hususi anlaşmalar yolu ile işbu Sözleşmenin diğer hükümlerinin tamamını veya bir kısmını yürürlüğe getirmeye çalışacaklardır.

Yukarıdaki hükümlerin uygulanması anlaşmazlık halinde bulunan taraflara hukuki durumları üzerinde bir tesir icra etmeyecektir.

ŞUBAT 1996
ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ YAZILI
SINAV SORULARI

- YABANCI DİLDE HUKUKİ GÖRÜŞ BİLDİRME

- Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türk Hukukundaki yeri ve önemi.

ŞUBAT 1996

ADAY HUKUK MUŞAVİRLİĞİ YAZILI

SINAV SORULARI

- TÜRKÇE'DEN YABANCI DİLE ÇEVİRİ

Milletlerimizin tek yönetim sistemi olarak demokrasiyi kurmayı, sağlamlaştırmayı ve güçlendirmeyi taahhüt ederiz. Bu çabamızda aşağıdaki hususlara sadık kalacağız;

İnsan hakları ve temel hürriyetler, tüm insanların doğumlarıyla birlikte iktisap ettikleri vazgeçilmez haklardır ve kanunlarla garanti altına alınmışlardır. Bunların korunması ve geliştirilmesi devletin başta gelen görevidir. Bunlara saygı, zorba bir devlete karşı asıl güvenceyi oluşturur. Bunlara uyulması ve tam olarak uygulanması hürriyetin, adaletin ve barışın temelidir.

Demokratik yönetim, düzenli olarak yapılan hür ve adil seçimlerle ifadesini bulan halk iradesine dayalıdır. Demokrasinin temelinde insana saygı ve hukukun üstünlüğü yatar. Demokrasi, ifade hürriyetinin, toplumun her kesimine karşı hoşgörünün ve herkes için fırsat eşitliğinin en iyi güvencesidir.

Temsili ve çoğulcu karakteriyle demokrasi, seçmene karşı sorumluluğu, kamu görevlilerinin kanunlara uyma yüküm-

lülüklerini ve tarafsız bir şekilde dağıtılan adaleti kapsar. Kimse kanunların üzerinde olamaz.

ŞUBAT 1996
ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ YAZILI
SINAV SORULARI

~~YABANCI DİLDEN TÜRKÇE'YE ÇEVİRİ~~

The participating States will ensure that

- (i) no one will be deprived of his liberty except on such grounds and in accordance with such procedures as are established by law;
- (ii) anyone who is arrested will be informed promptly in a language which he understands of the reason for his arrest, and will be informed of any charges against him;
- (iii) any person who has been deprived of his liberty will be promptly informed about his rights according to domestic law;
- (iv) any person arrested or detained will have the right to be brought promptly before a judge or other officer authorized by law to determine the lawfulness of his arrest or detention, and will be released without delay if it is unlawful;
- (v) anyone charged with a criminal offence will have the right to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing or, if he has not sufficient means to pay for legal assistance, to be given it free when the interests of justice so require;
- (vi) any person arrested or detained will have the right, without undue delay, to notify or to require the competent authority to notify appropriate persons of his choice of his arrest, detention, imprisonment and whereabouts; any restriction in the exercise of this right will be prescribed by law and in accordance with international standards;

ŞUBAT 1996
ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ YAZILI
SINAV SORULARI

- YABANCI DİLDEN TÜRKÇE'YE ÇEVİRİ

Les Etats participants feront en sorte que

- i) nul ne soit privé de sa liberté si ce n'est pour des motifs et selon des procédures prévus par la loi;
- ii) toute personne qui aura été arrêtée soit informée dans le plus court délai et dans une langue qu'elle comprenne des raisons de son arrestation et de toute accusation portée contre elle;
- iii) toute personne qui aura été privée de sa liberté soit informée sans délai de ses droits en vertu de la législation nationale;
- iv) toute personne arrêtée ou détenue ait le droit d'être traduite rapidement devant un magistrat ou toute autre personne légalement habilitée à statuer sur la légalité de son arrestation ou de sa détention, et soit relâchée sans délai s'il s'avère qu'une telle arrestation ou détention étaient illégales;
- v) tout inculpé ait le droit de se défendre lui-même ou d'avoir l'assistance d'un défenseur de son choix et, s'il n'a pas les moyens de rémunérer un défenseur, puisse être assisté gratuitement par un avocat d'office lorsque les intérêts de la justice l'exigent;
- vi) toute personne, arrêtée ou détenue, ait le droit d'informer - ou de demander à l'autorité compétente d'informer - sans délai excessif les personnes de son choix de son arrestation, de sa détention, de son emprisonnement et du lieu où elle se trouve; toute restriction à l'exercice de ce droit sera prévue par la loi et sera conforme aux normes internationales;

ŞUBAT 1996
ADAY HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ YAZILI
SINAV SORULARI

- YABANCI DİLDEN TÜRKÇE'YE ÇEVİRİ

- Die Teilnehmerstaaten werden gewährleisten, daß
- (i) ein Freiheitsentzug nur dann erfolgt, wenn die im Gesetz dafür vorgesehenen Gründe vorliegen und die gesetzlich festgelegten Verfahren eingehalten werden;
 - (ii) jeder Festgenommene umgehend in einer ihm verständlichen Sprache über die Gründe seiner Festnahme informiert und gegebenenfalls über die ihm zur Last gelegten Tatbestände aufgeklärt wird;
 - (iii) jede ihrer Freiheit beraubte Person umgehend über die ihr nach dem Recht des jeweiligen Staates zustehenden Rechte informiert wird;
 - (iv) jede Person, die festgenommen oder in Haft gehalten wird, das Recht hat, unverzüglich einem Richter oder einem anderen gesetzlich befugten Beamten vorgeführt zu werden, damit über die Rechtmäßigkeit ihrer Festnahme oder Inhaftierung entschieden werden kann, und sie unverzüglich freigelassen wird, wenn sich die Festnahme oder Inhaftierung als ungerechtfertigt erweist;
 - (v) jeder, der unter Strafanklage steht, das Recht hat, sich persönlich oder durch einen Rechtsbeistand seiner Wahl zu verteidigen, bzw. Anspruch auf einen unentgeltlichen Rechtsbeistand hat, wenn er nicht über die erforderlichen Mittel verfügt und dies im Interesse der Gerechtigkeit liegt;
 - (vi) jeder Festgenommene oder Inhaftierte das Recht hat, geeignete Personen seiner Wahl von seiner Festnahme, Inhaftierung, Haft und von seinem Aufenthaltsort ohne ungebührliche Verzögerung zu verständigen oder die zuständige Behörde zu ersuchen, eine solche Verständigung vorzunehmen; jegliche Beschränkung bei der Ausübung dieses Rechts ist durch das Gesetz und in Übereinstimmung mit internationalen Normen festzulegen;

HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ YAZILI ELEME SINAVI SORULARI

5-6 Nisan 1994

Türkçe Hukuki Görüş Bildirme:

Montrö Boğazlar Sözleşmesi çerçevesinde Boğaz trafiğinin düzenlenmesi hususunda düşüncelerinizi yazınız.

Yabancı Dilde Hukuki Görüş Bildirme:

Bir yabancıların Türkiye'de taşınmaz mal edinme olanaklarını anlatınız.